

[திரு. எல். கணேசன்] [1989 பிப்ரவரி 20]

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.”.

(முற்பகல் 9-30)

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்): இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(ஆ) மதுவிலக்கு (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, 1989

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா: இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(இ) ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1989.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. வீரபாண்டி சேர. ஆறுமுகம்]

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 3/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக இப்படிப்பட்ட சட்டத் திருத்தங்கள் வருகின்ற நேரத்தில் ஏற்கனவே நகராட்சிகள் குறித்த சட்டத் திருத்தம் விவாதிக்கப்பட்டு நீண்ட நேரம் அதற்காக இந்த அவை செலவிட்டு நாம் விவாதித்து எதிர்க்கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் கேட்டபடி வாக்குகெடுப்புகூட நடத்தி இருக்கிறோம். அதிலே பல கருத்துக்கள். இந்த ஊராட்சி சட்டத் திருத்தத்தைப் பற்றியும் பேசியிருக்கிறார்கள். இது ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரியானதுதான். இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேலவை குறித்த ஒரு கீர்மானம் கொண்டு வருகின்ற காரணத்தாலே விவாதிக்காமலேயே இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை அவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவர் அவர்களே, சட்ட முன்வடிவு ஒரே மாதிரியாக இருக்கலாம். ஆனால் இரண்டும் வேறு வேறு சட்டங்கள். எனவே எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு அதிலே விவாதிக்கின்ற உரிமை வேண்டும். அந்த உரிமையைத் தாங்கள் வழங்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த உரிமை உங்களுக்குத் தாராளமாக வழங்கப்படும். அந்த உரிமையை மிகவும் பொறுப்போடு மிகக் குறைந்த நேரத்தில் எடுத்துக்கொண்டால் ‘அவை’யும் கிறப்பாக இருக்கும், ‘சுவை’யும் கிறப்பாக இருக்கும் (சிரிப்பு) என்று கூறி முதலில் திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள் ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்படுகின்ற இந்தத் திருத்த மசோதாவை மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நாங்கள் வரவேற்கிறோம். பொதுவாக உள்ளாட்சி

* 1989 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 15 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்] [1989 பிப்ரவரி 28]

மன்றங்களுக்கான திருத்தங்கள் வருகின்ற நேரத்தில், மக்கள் கருத்தை அறியாமல், ஏற்கனவே மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மக்கள் வாக்களித்து அதை நிறைவேற்றியதற்குப் பின்னால் 2 ஆண்டுகள் நீடிப்பது என்பது ஜனநாயகச் செயலுக்குப் புறம்பானது என்று ஏற்கனவே ஆட்சி நடத்தியவர்கள் சொன்னார்கள். நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறேன். ஏற்கனவே 5 ஆண்டுகளாக இருந்த அந்தச் சட்டத்தை, நீண்ட ஆண்டுகளாக நடத்தாமல் இருந்த காலத்தில் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று போராடி வெற்றி பெற்ற நேரத்தில், முதன் முதலிலே கொண்டு வருகின்ற நேரத்திலே, 1935 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்திலே 4 ஆண்டுகள் என்று குறைத்தீர்களே அப்போது எந்த மக்கள் தீர்மானம் கட்டு நீங்கள் 4 ஆண்டுகள் என்று நிச்சயித்தீர்கள்? அதற்குப் பிறகு நடத்த முடியாமல் போனதற்குப் பின்னால் 1986 ஆம் ஆண்டிலே கொண்டு வந்தீர்களே ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலை நடத்துவதற்கு, அப்போது 3 ஆண்டுகள் என்று சொன்னீர்களே, எந்த மக்கள் கருத்தை அறிந்து நீங்கள் 3 ஆண்டுகள் என்று நிச்சயித்தீர்கள்? சொல்லப்போனால் வேதனையான விஷயம். நாங்கள் நேரடியாக அவமானப்படுத்தப்பட்டோம். இந்தத் தேர்தல் நடந்து முடிந்ததற்குப் பின்னால், நான் சம்பந்தப்பட்ட காட்பாடி ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பெருவாரியாக இருந்த நேரத்தில், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக கட்சி பிறுபான்மை பெற்றிருந்தது. அந்த நேரத்திலே, அந்த ஒன்றியப் பேரவைக்கு துணைத்தலைவர் தேர்தல் நடந்தபொழுது, தாங்கள் ஜெபிக்க முடியாது என்று கருதினார்கள். ஆகவே ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாக நியமன உறுப்பினர்கள் 4 பேரை நியமித்து, அப்படி மெஜாரிட்டி பெற்றார்கள். இவ்வாறு செய்து, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், தாங்கள் பெற்ற அந்த மெஜாரிட்டியை பயன்படுத்த முடியாமல், தவறான வழியிலே ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி நியமன உறுப்பினர்களின் மூலமாக அங்கு உதவித் தலைவர் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. அதே நியமன உறுப்பினர்களைக் கொண்டு மேலும் மாதர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்று சொல்லி எட்டு பேரை நியமனம் செய்தார்கள். மக்களால்

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. கே. ஆர். கந்தரம்]

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் 13 பேர். நியமன உறுப்பினர்களை யெல்லாம் கொண்டு பெருவாரியாக இருந்தவர்கள் 23 பேர். அவர்கள் பேசுகிறார்கள், ஜனநாயகத்தைப்பற்றி. இது ஷேடிக்கையாக இருக்கிறது.

ஆகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை ஏற்கனவே இருந்ததை—வழங்குவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வரவேற்கிறோம். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போலவே நான் என் பேச்சை சுருக்கிக்கொள்கிறேன். இந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களால் இன்றைய நிலையில் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியவில்லை. நிதி ஆதாரங்கள் இல்லை; இத் தகைய நிதி ஆதாரங்களைக் கொடுத்து, உள்ளாட்சி மன்றங்கள் மூலமாக, மக்களுக்குத் குடி தண்ணீர் வசதி, விளக்கு வசதி, பாதை வசதி போன்ற பல்வேறு நல்ல சாரியங்களைச் செய்வதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவினை நான் ஆதரித்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. ஆர். இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியச் சட்டத் திருத்த மசோதாவின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தற்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அதிகமாக நிதி வசதி இல்லாமல் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தற்போது இரண்டு ஆணையாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு ஆணையாளருக்கே வேலையில்லாமல் இருக்கும் நிலையில் இரண்டு ஆணையாளர்கள் தேவையா என்பதை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகமாக அதிகாரங்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகமான நிதிகளைத் திரட்டித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பணியாளர்களை நியமிக்கும் பொறுப்பை ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கே வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் வேலைத் திட்டங்களை வகுக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை—ஊராட்சி ஒன்றியங்களே வகுத்தால்தான் எந்தெந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு எந்தெந்த வகையான தேவைகள் இருக்கின்றன என்பதை முடிவா செய்ய முடியும் என்று எண்ணுகிறேன்.

[திரு. கே. ஆர். இராமசாமி] [1989 பிப்ரவரி 20]

ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் சொந்தமான இடங்களில் இருக்கின்ற மாங்களை ஏலம் விடும் அதிகாரம் தற்போது ரெவின்யூ துறையிடம் இருக்கின்றது. அதை மீண்டும் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்குத் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது அரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வீடு நிச்சயமாகத் தரமாக இல்லை என்று தாபித்தாடு முயற்சிக்குவதும் தகவல்கள் வருகின்றன. அந்த வீடுகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்குத் தற்போது ஒதுக்கக் கூடிய நிதியிலிருந்து இன்னும் கூடுதலாக இரண்டாயிரம் ரூபாயை ஒதுக்கினால் நிச்சயமாகத் தரமான வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க முடியும் என்று எண்ணுகிறேன். ஒரு ஆண்டுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யக்கூடிய வீடுகளில் எண்ணிக்கையை இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கீடு செய்து தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாலைப் பராமரிப்பிற்காக அரசிடமிருந்து பெறப்படக் கூடிய நிதி, மிகக் குறைவாக இருக்கின்றது. ஏறத்தாழ 32,000 ரூபாய் அளவிற்குச் சாலைப் பராமரிப்பிற்காகக் கொடுக்கிறீர்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அந்தச் சாலைப் பராமரிப்பிற்காக, அங்கே 'கேங்க் கூலிகளாக' நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கே போதாத நிலையிலே இருக்கின்றது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர்கள் பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களின் பொதுவான முக்கியமான கோரிக்கைகளை இந்த அரசு நிறைவேற்றித் தரவேண்டும். அவர்களுக்கு, மத்திய அரசு ஆசிரியர்களுக்கு இணையாக ஊதியத்தை இந்த அரசு வழங்க வேண்டும். ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினையிலே தெளிவான அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொண்டால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். ஆசிரியர்கள் மட்டத்திலே, பள்ளிகளின் மட்டத்திலே ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்து

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. கே. ஆர். இராமசாமி]

கொள்ள முடிவில்லை. நிச்சயமாக இந்த அதிகாரிகள் பிரச்சினையில் தெளிவான ஒரு முடிவுக்கு அரசாங்கம் வரவேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 9-40)

மின் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஊராட்சிகளுக்கு, பஞ்சாயத்துகளுக்குத் தெரு விளக்குகள் போடுவதற்கு இப்போது அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அதைச் சிறப்பாக பஞ்சாயத்துக்கள் செய்ய முடியாத நிலைமையில் நலிவுற்று இருக்கின்றன. எனவே, தெரு விளக்குகள் அமைக்கும் திட்டத்தை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தினால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

நான் தற்போது கண்ணன்குடி ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவராக இருக்கிறேன். இங்கே உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒன்றியங்களுக்குச் செல்லும்போது தகுந்த மரியாதை அவசியமாக வேண்டும். இதை நிச்சயமாக அங்கே இருக்கக்கூடிய கலைவர்கள் யாரும் கொடுக்க மறுக்கவில்லை. முந்தைய அரசு செய்த அத்தனை காரியங்களையும் மறுக்கும் எண்ணத்திலேயே இதையும் எண்ணுகிறார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்தவரையில் வறட்சிக்கு இலக்காகும்போது வரும் திட்டங்களான D.P.A.P., R.L.E.G.P போன்ற திட்டங்கள் முழுமையாக மத்திய அரசினுடைய நிதியிலேயே இயங்குகின்றன. இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுடைய நிலைமையில், மத்திய அரசின் மூல மானியத்திலேயே இயங்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. இதை மாற்றி தாங்கள், இந்த அரசின் திட்டங்களாகப் போதிய நிதி ஆதாரங்களைத் தந்து சிறப்பிக்குமாறு நான் உங்களை அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். வாய்ப்புக்கு நன்றி, வணக்கம்.

6. ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

சட்டமுன் வடிவுகளின் நகல்கள் அவையில் வைக்கப்படுதல்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவை உறுப்பினர்களின் உரிமையைப் பாதிக்கிற ஒரு பிரச்சினையை இங்கே ஒழுங்குப் பிரச்சினையின் மூலமாகத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 பிப்ரவரி 20]

இன்றைக்கு மது விலக்கு ஆயத் தீர்வை பற்றிய 2 சட்டமுன் வடிபுகள் அவையில் வருவதாக முன்மொழியப்பட்டுள்ளன. அதிலே சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் முன் மொழித்த சட்டமுன்வடிவின் விவரங்கள் அடங்கிய அறிக்கை அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பெயரால் அவருடைய பாராளுமன்றச் செயலாளர் அறிவித்த சட்டமுன்வடிவு என்ன என்பது பற்றி அவையில் மேஜையில் வைக்கப்படவில்லையே ; அது வைக்கப்பட வேண்டாமா ? அது அவை உறுப்பினர்களின் உரிமையைப் பாதிக்கிறது அதன்கீழ் தங்களுடைய தீர்ப்பினை எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது குறித்து அறிக்கை நேற்றே அனைவருக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் வீட்டுக்கு அனுப்புவது என்பது வேறு. சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இங்கேயும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையும் தான் வீட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறீர்கள். கவன ஈர்ப்பு, ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் போன்ற அனைத்தையும் வீட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதை மட்டும் இங்கே டேபிளில் வைக்கிறீர்கள். அதைப்போல வீட்டுக்கு அனுப்பியிருந்தாலும் இங்கே சட்டமன்றத்திலே வைத்தார்கள். அது சட்டசபையினுடைய பொருளாக “Property of the House” ஆகும். நீங்கள் டேபிளில் இங்கே பிளேஸ் செய்தால் தான் வருமே தவிர, வீட்டுக்கு அனுப்புவது மட்டும் போதாது, இனிமேல் இங்கே வைக்க நடவடிக்கை எடுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது தொடர்பாக என்னுடைய குறிப்புரை :

“Provided that in case of a Government Bill, along with the notice sufficient number of copies of the Bill shall be sent to the Secretary for Circulation to the Members”.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : Circulation to the Members means circulation to the Assembly. எல்லாவற்றையும் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டால் போதாமா ? இங்கே மேஜையில் ஒன்றுமே வைக்க வேண்டியதில்லையா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைக்கு வருவதற்கு முன்னாலேயே வீட்டுக்கு முன்கூட்டியே தருவது தவறு என்கிறீர்களா ?

1959 பிப்ரவரி 20]

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மன் கூட்டித் தருவது தவறு என்று சொல்லவில்லை ; அது உறுப்பினர்களுக்கு வசதியாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையை நான் சொன்னேன். இது பெரிய பிரச்சினை இல்லையே, இங்கே 'பிளேஸ்' செய்து விட்டால் சரியாகப் போய்விடுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுடைய கோரிக்கையைத் தக்கவாறு கவனித்து ஆவன செய்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதித்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்களுக்குச் சுற்றறிக்கை அனுப்பியது அவர்களுக்கு ஒருவேளை தெரியாமல் இருக்கலாம். எனவே, அது போன்ற தவறு ஏற்படாது என்று தாங்கள் கூறி விட்டீர்கள். என்றாலும் உறுப்பினர்களுக்கு உங்கள் செகரட்டேரியிட் மூலமாக அனுப்புவதை அவர்கள் நோட்டீஸ் ஆகக் கருத வேண்டும் என்பதுதான் முறை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வீட்டுக்கு ஏன் இந்த மசோதாக்களை அனுப்புகிறீர்கள் என்றால் "Bill to be introduced Confidential" என்று அதில் போட்டு அனுப்புகிறீர்கள். இங்கே காலை 8 மணிக்கு வைத்து விட்டால் வெளியே ஒரு வேளை தெரிந்து விடலாம் என்ற காரணத்திற்காக அந்த முறை பின்பற்றப்படவில்லையோ என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இப்போதுதான் எதிர்க்கட்சியாகப் போயிருக்கிறார்கள். நான் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தவன். வழக்கமாக பில் காப்பிகள் வீட்டுக்குத்தான் வரும். ஆனால் எல்லா பில்களும் டேபிள் மீது வைக்கப்படுவது கிடையாது. அதை மாண்புமிகு திரு. திருநாவுக்கரசு அப்போது அமைச்சராக இருந்ததால் கவனித்து இருக்கமாட்டார்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் புதிதாக அமைச்சராக இருப்பதால் இந்த விதிமுறைகள் உங்களுக்குத் தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம். ஏனென்றால் நான் ஏற்கனவே அமைச்சராக இருந்திருக்கிறேன்,

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 பிப்ரவரி 20]

இப்போது எதிர்க்கட்சியாக இருப்பதால் இரண்டு அனுபவமும் எனக்கு இருக்கிறது. அவருக்கு ஒரு அனுபவம் இப்போதுதான் புதிதாக வந்திருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் உங்களிடத்திலே தெர்விக்க விரும்புவது, வீட்டிற்கு அனுப்புவது என்பது ஒன்று. வீட்டிற்கு அனுப்பியிருக்கிறீர்கள், எனக்கும் கிடைத்திருக்கிறது. மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், தெரியவில்லையென்று தெரிகிறது. ஆனால் இங்கே வைக்காமல், எங்களுக்கு வீட்டிற்கு அனுப்புவதால் பத்திரிகைகளிலே டிரூரிக்க முடியாது. பத்திரிகைக்காரர்களெல்லாம் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களால் என்ன சட்ட முன்வடிவு வந்திருக்கிறது என்று எப்படி எழுத முடியும்? எனவே இங்கே வைத்தால்தான் வரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அருள்கூர்ந்து உங்களுடைய குறை என்ன என்று சொல்லுங்கள். பத்திரிகையாளர்களுடைய குறைகளைப் பற்றி அருள்கூர்ந்து பேச வேண்டாம். சட்ட முன்வடிவு அறிமுகமானதும் பத்திரிகையாளர்களுக்கு உடனடியாகக் கொடுக்கப்படும்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் கூறுகிறேன். பத்திரிகைக்காரர்களெல்லாம் அவைக்கு வெளியிலே இல்லை; அவைக்கு உள்ளேதான் இருக்கிறார்கள். அவைக்குள்ளே அந்த உரிமையைப் பத்திரிகைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிறபோது அதே உரிமையை உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்து, உறுப்பினர்களின் மேஜையின்மேல் வைக்க வேண்டும். அதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? தவறு நடந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அதைத் திருத்திக் கொள்வதில் என்ன கஷ்டம்? ஏன் அவ்வளவு டிஸ்பன்ஸ்? பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சிறு மாறுதல் அல்லது மறந்திருக்கலாம். சிறிய தவறாக இருக்கலாம், சரி, வைக்கிறோம் என்று சொன்னால், முடிந்து விடுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பற்றிக் கவனித்து ஆவன செய்யப்படும்.

[1989 பிப்ரவரி 20]

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு தவறான விளக்கம் அவைக் குறிப்பில் இடம் பெற்றுவிடக் கூடாது என்பதற்காக நானும் என்னுடைய சார்பாகச் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'சர்க்குலேஷன்' என்றால் அவையிலே வைப்பதுதான் பொருள் என்று மாண்புமிகு திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. 'சர்க்குலேஷன்' என்று சொன்னால் 'சுற்றறிக்கை'.

It should be circulated as among the Members so that they may have sufficient time to go into the details of the various provisions.

ஒரு நாளைக்கு முந்தியே அவர்களுக்கு 'சர்க்குலேட்' செய்தால் தான் அவர்கள் வீட்டிலேயிருந்து படித்து, அதைப்பற்றி அறிந்து கொண்டு வந்து பேச வசதியாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் அது சர்க்குலேட் செய்யப்படுகிறது.

Circulation does not mean placing on the Table of the House. It is different

(குறுக்கீடு) நான் முடித்துவிடுகிறேன். ஏன் ரொம்ப அவசரப் படுகிறீர்கள்? ஆகையினாலே அந்த அர்த்தத்தில் வரவில்லை. வீட்டிற்கும் அனுப்பப்படவேண்டும்; அவையிலும் வைக்கப்பட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் கோருகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் மற்றும் அவைத் தலைவர் அவர்கள் ஆகியோரால் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். இரண்டு இடத்திலும் வைக்கப்படவேண்டுமென்பதை நான் எதிராக்கவில்லை. இந்தப் பொருளைத்தான் அவர்கள் தவறாகச் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வீட்டிற்கு அனுப்ப வேண்டாம் என்று நான் சொல்ல வில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதுகுறித்து நான் கவனித்து ஆவன செய்வதாக ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) இருக்கட்டுமே ஒரு சிறிய விளக்கம்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, "Not to be published" என்றுதான் இதிலே போட்டிருக்கிறது. "Not to be published—Confidential"

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 பிப்ரவரி 20]

என்று கான் பிடன்ஷியலாகத்தான் அனுப்பியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இங்கே வைத்தால்தான் அதை பிரஸ்காரங்களெல்லாம் எடுத்துப் பார்த்து அவர்கள் போட முடியும். என்ன சட்டமுன் வடிவு வருகிறது என்று அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அருள்கூர்ந்து பத்திரிகை யாளர்களைப் பற்றிப்பேச வேண்டாம். பத்திரிகையாளர்களை நாங்கள் கவனித்துக் கொள்கிறோம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பில்லுக்கு மேலே ஒரு சிலே குத்தியிருக்கிறார்கள், “Bill to be introduced—Confidential”. என்று.

5. சட்டமுன்வடிவுகள் — தொடர்ச்சி.

(இ) ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, 1989—தொடர்ச்சி.

* திரு. சாதர் பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறையினுடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஊராட்சிகள் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ததை ஆதரித்து எனது கருத்துக்கள் எவற்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நான் இந்த அவையிலே பேசுவதற்கு முன்னால், அறிவுலக மேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை நினைவு கூர்ந்து என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்து, என்னை ஆளாக்கிய தலைவர், என்னுடைய குறிப்பத தலைவர், பசும்பொன் தேவர் திருமகன் அவர்களுக்கு வணக்கத்தையும் நன்றியையும் கூறி, இந்த அவையிலே பேசுவதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பினை வழங்கிய என்னுடைய இதய வேந்தன், தமிழினத் தலைவன் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி, என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1958 ஆம் ஆண்டு, இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கிய காலத்தில் பல நிபுணர்களால், பல பொருளாதார நிபுணர்களால், வல்லுனர்களால், இதற்கென பல ஆண்டுகள் பெரிய திட்டங்களையெல்லாம் தீட்டினார்கள், அதற்கு முன்னால் ஊராட்சி வளர்ச்சி தேசிய திட்டமாக இருந்த, Shadow Block ஆக இருந்ததை, மக்க

[திரு. காதர் பாட்சா என்கிற வெண்ணைச்சாமி]

1989 பிப்ரவரி 20]

ஞடைய பிரதிநிதிகள் கிராமத்திலே உள்ளவர்களின் தேவைக்கு ஏற்ப நல்ல பல் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதனால் மக்கள் பலன்பெற வேண்டும் என்று கருதினார்கள். அதற்காக மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அந்த ஊராட்சி நிர்வாகத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத் தான், காத்தியடிகள் கண்ட கனவை நனவாக்குவதற்கு கிராம ராஜ்யம்தான் 'ராம ராஜ்யம்' என்று சொல்கின்ற அளவிற்கு நல்லதொரு திட்டத்தைத் தீட்டினார்கள். 1958 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்திய சட்டம், ஐந்தாண்டு அதனுடைய ஆயுட்காலமாக அன்றைய தினம் உருவாக்கப்பட்டது.

(முற்பகல் 9-50)

இந்தச் சட்டம் அநேக முறையில் ஏறத்தாழ இரூபதாண்டுக் காலம் சிறப்புற நடந்து கொண்டு வருகிற நேரத்தில், நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்தத் தமிழகத்தினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பையேற்ற காலத்திலே அப்பொழுது முருகேச முதலியார் என்பவரை ஒரு கமிஷனாக நியமித்து, இந்த ஊராட்சி ஆயுட்காலத்தை முன்றாண்டுகளாகக் குறைக்க வேண்டும், இதில் உள்ள இப்பொழுது இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு எப்படி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இருக்கின்ற அந்தனை அதிகார வரம்புகளையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டதோ, அதைப்போல அரசாங்கத்திற்கு அந்தப் பொறுப்புகளை, அதிகாரங்களையெல்லாம் எடுத்து விட வேண்டுமென்று நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் முருகேச முதலியாருடைய அறிக்கை அன்றையதினம் பேசப்பட்டது. ஒரு மாநாடு நடத்தப்பட்டது. அப்பொழுது இன்றையதினம் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு மதிப்பிற்குரிய வீரபாண்டி அவர்கள் அன்றையதினம் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராக இருந்தார்கள். நானும் இருந்து இருக்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்திலேயும் இதை எடுத்துக் கூறி, முன்றாண்டுகளாகக் குறைப்பது பொருத்தமல்ல; ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இருக்கிற அதிகார வரம்புகள், பொருளாதார வசதிகளையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதும் பொருத்தம் அல்ல என்று எடுத்துக் கூறியவுடனே மக்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்று, அங்கே மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஆட்சி நடத்த வேண்டுமென்பதற்காக, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெருந்

[திரு. காதர் பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி]

[1989 பிப்ரவரி 20]

தன்மையோடு அன்றையதினம் அந்தக் கமிஷனை நிறுத்தி வைத்தார்கள். ஆகவே, அண்ணா அவர்கள் அன்றையதினம் கைவிட்ட அந்தத் திட்டத்தை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசு இங்கே ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த காலத்தில் அதை மூன்றாண்டுகளாகக் குறைத்தார்கள். ஆகவே, அண்ணா அவர்களே கைவிட்ட அந்தக் கொள்கையை, அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே 3 ஆண்டுகளாக இங்கே உருவாக்கினார்கள்; மூன்றாண்டுகளாக உருவாக்கியது மட்டுமல்ல, அதிலே ஒரு இரண்டு ஆண்டுகளைக் குறைத்து விட்டது மட்டுமல்ல, இந்தச் சட்டம் இயற்றப்படுகிற காலகட்டத்திலே இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம், இதனுடைய பீடிகையே இந்த நாட்டிலே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், வேலைவாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டும். இந்த நாட்டிலே மக்கள் கட்டுப்பாட்டை உருவாக்க வேண்டும்; கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற வசதிகளை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சட்டம் இயற்றப்பட்ட காலத்தில் இருந்ததற்கு நேர்மாறாக இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு அத்தனை அதிகாரங்களையும் எடுத்து விட்டது. நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களெல்லாம் சொல்லுகிற கருத்துப்படி பார்த்தால் அங்கே ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய போர்டுதான் அந்த அலுவலகத்தில் இருக்கிறதே தவிர, அந்த அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களே தவிர, அந்த நிதியும் இல்லை. அதிகாரமும் இல்லை. ஆகவே, மக்களுக்கு எந்த வசதியும் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை.

அதுமட்டுமல்ல, ஏற்கெனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த காலத்தில் ஒவ்வொரு ஊராட்சியிலும், ஒன்றியத்திலும் அந்த ஊராட்சி நடக்கிற கிராமங்களில் மின்சாரக் கட்டணம் அத்தனையையுமே அந்த ஊராட்சி ஒன்றியமே செலுத்தி வந்து, அந்த ஊராட்சிக்கு வருவாய் வருகிற காலகட்டங்களிலே அவர்களிடத்திலே பிடித்தம் செய்து வந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் வந்த அரசு அதை மாற்றிவிட்ட காரணத்தினால் பல கிராமங்கள் இரள் கூர்ந்து இருக்கின்றன மின்சார விளக்குகள் எரியவில்லை. உதாரணம் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நான் சார்ந்திருக்கின்ற முதுகுளத்தூர் தொகுதியில், அபிராமம் நகரப் பஞ்சாயத்தாக இருக்கிற பேரூராட்சியில் கடந்த நான்கு ஆண்டு காலமாக மின்சார விளக்குத் தொகுதி எரியவில்லை காரணம் அந்தப் பேரூராட்சிக்கு நிதி

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. காதர் பாட்சா என்ஐற வேள்ளைச்சாமி]

நிலைமை இல்லாத காரணத்தினால் அந்த மின்சாரக் கட்டணம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதற்காக அங்கேயிருக்கின்ற மின்சாரத் துறை அதிகாரிகள், அங்கே தெரு விளக்கு எரிவதை நிறுத்தி விட்டார்கள். ஆகவே, அங்கு இன்றுவரையில் அந்த விளக்குகள் எரியவில்லை. இதற்குக் காரணம் பொருளாதாரப் பற்றாக்குறை.

ஆகவே, நான் பணிவோடு இந்த அரசுக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கும், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்வதெல்லாம் ஊராட்சிகளுக்கும், வர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்வதெல்லாம் ஊராட்சிகளுக்கும் வேண்டும்; ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரத்தை இப்பொழுது அறிவித்திருக்கிறார்கள்—மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு நல்லதொரு அறிக்கையை அறிவித்திருக்கிறார்கள். எடுக்கப்பட்ட அந்த விவசாயத் துறை, அந்த சுகாதாரத் துறை, அதிலேயிருக்கிற கல்வியைக்கூட கட்டுப்படுத்தக்கூடிய முறையிலே குறிப்பாகச் சத்துணவுத் திட்டத்தையும் சேர்த்து ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ஒப்புவித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராமசாமி அவர்கள் சொல்லியதைப்போல, கல்வியை எப்படி எப்படி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் நிர்வகிப்பது என்பதை அரசாங்கம் பார்த்து ஆணையாகத் தெரிவிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், நம்முடைய சத்துணவுத் திட்டத்திலே பல குறைபாடுகள் ஏற்கனவே இருக்கின்றன. அரசாங்கத்திலே இருக்கிற காலத்தில் வயது வரம்புக்கு மீறப்பட்டவர்களெல்லாம், வயது குறைந்தவர்களெல்லாம், படிப்பு, கல்வித் தகுதி இல்லாதவர்களெல்லாம் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சுருக்கமாகச் சொல்லப் போனால் ஒருசிலர் கடந்த ஆட்சிக்கு ஆதரவாக இருப்பவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை முறைப்படுத்தி, தகுதி அடிப்படையில், கல்வித் தகுதியாக இருந்தாலும், வயது தகுதியாக இருந்தாலும் அதை ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஒரு மறுபரிசீலனை செய்து அதை மீண்டும் நல்ல புனர்த்

[திரு. காதர் பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி]

[1989 பிப்ரவரி 20]

தாரணம் செய்து, ஏற்கனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்ததைப்போல, ஆளுநர் உரையிலே இடம் பெற்றிருப்பதைப்போல ஒரு சத்துள்ள உணவாகப் போடுவதற்குத் தகுந்த ஆணைகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நிதி இல்லை. அந்த நிதிகளெல்லாம், 1958 ஆம் ஆண்டு இருந்ததன் சட்டத்தில் 'Local Roads grants' என்று சொல்லப்படுகிற மானியம் 40 பைசா ஒரு தலைக்கு என்று விதித்திருக்கிறார்கள். அந்த 40 பைசா என்பது 1958 ஆம் ஆண்டு விதித்தது இன்றைக்கு 1989 ஆம் ஆண்டு வரையிலே அதுவே சட்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, 40 பைசாவுக்கு வருகிற நேரத்தில் 20.000 அல்லது 50,000 ரூபாய் ஒன்றியத்திற்கு ஜனத்தொகை அடிப்படையிலே வருகிறது. அதை வைத்து, அங்கே இருக்கிற கேங்க் கூலிக்குக்கூட சம்பளம் போடுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே, இதையெல்லாம் மறுபரிசீலனை செய்து, இதிலே பல திருத்தங்களையெல்லாம் செய்து, மக்களுக்குத் தேவையான வகையில், மக்களுக்கு வசதி ஏற்படக்கூடிய அளவிற்கு உருவாக்கி, அதை நல்லதொரு முழு வடிவமான சட்டமாக ஆக்க வேண்டும். ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை மீண்டும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கி, ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய அத்தனை வசதிகளையும் உருவாக்கித் தர வேண்டுமாறு இந்த அரசை நான் பணிவோடு கேட்டு இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து விடை பெறுகிறேன்.

திரு. வெ. நா. சுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மூலம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடைய உறுப்பினர்கள், தலைவர்களுடைய பதவிக் காலத்தை நீட்டிப்பது ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது. It is against the will of the people என்ற மறையில் கண்டித்துப் பேச்சுக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்களிலே பொறுப்பிலே இருப்பவர்களுடைய பதவிக் காலம் 3 ஆண்டு என்பதை 5 ஆண்டு என்ற மறையிலே நீட்டித்திருப்பதற்கு 'To enable them to serve the people more effectively' என்ற காரணத்தைக் கூறியிருக்கிறீர்கள். அதே நேரத்தில் மாநகராட்சியினுடைய மேயர், துணை மேயர்

1989 (பிப்ரவரி 20) [திரு. வே. நா. சுப்பிரமணியன்]

களுடைய பதவிக் காலத்தை இரண்டு ஆண்டிலிருந்து ஓராண்டாகக் குறைத்திருக்கிறீர்கள். இப்படிக் குறைக்கின்ற போது, இங்கே இந்த அவையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முன்வரை அவர்களும் கூறும்போது பலருக்கு வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் மேயர், துணை மேயர்களுடைய பதவிக் காலத்தை இரண்டாண்டிலிருந்து ஓராண்டாகக் குறைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஊராட்சி மன்றங்களின் பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் பதவியை 3 ஆண்டிலிருந்து 5 ஆண்டாக நீட்டித்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டுக்கும் சொல்லியிருக்கிற காரணம் முன்னுக்குப்பின் முரணாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்களுடைய தேர்தல்கள் 1986 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றபோது, அப்போது வாக்களித்த வாக்காளர் பெருமக்கள் எல்லாம் 3 ஆண்டுகள்தான் இந்தப் பதவி என்பதை உணர்ந்து வாக்களித்திருக்கிறார்கள். தேர்தலிலே நின்றவர்களும் 3 ஆண்டுகள் தான் இந்தப் பதவி என்று அடிப்படையில் தான் நின்றார்கள். அப்படி இருக்கும்போது அவர்கள் 3 ஆண்டுக் காலத்தில் என்னென்ன கோரிக்கைகளை, திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவோம் என்று வாக்குறுதி அளித்து வெற்றி பெற்றார்கள். மீண்டும் இரண்டு ஆண்டு பதவி நீட்டிப்புச் செய்தால், தாங்கள் 3 ஆண்டு காலத்திலே கொடுத்த வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டன என்று கருதிக்கொண்டு இன்னும் இரண்டு ஆண்டு மக்களுக்குத் தேவையான முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களைச் செய்யமாட்டார்கள் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உங்களைப் பொறுத்தவரையில், மாநகராட்சித் தேர்தல் பற்றி இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் கருத்தைக்கூட கேட்காமல், 18 வயது நிரம்பியவர்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் அவசரம் அவசரமாகத் தேர்தலை நடத்த முன்வருகிறீர்கள். அதே நேரத்தில் ஊராட்சி மன்றங்களுடைய தேர்தலை நடத்துகின்ற கட்டாயம் இருந்தாலும்கூட அவர்களுடைய பதவிக்காலம் இந்த மாதத்தோடு முடிவடைவதாக இருந்தாலும் தேர்தல் நடத்தாமல் மேலும் இரண்டு ஆண்டு பதவி நீட்டிப்பு செய்கிறார்கள். உங்களுடைய மாறுபட்ட கருத்துக்கள், முரணான கருத்துக்கள் இந்தச் சட்டத்தை அறிமுகம் செய்வதிலிருந்து தெரிகிறது.

[திரு. வே. நா. சுப்பிரமணியன்] [1983 பிப்ரவரி 30]

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். கோடுகளையும் புள்ளிகளையும் இணைத்து கோலம் போடும்போதுதான் அழகான கோலங்களாக அமையும்; அப்படித்தான் போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைப் பார்த்தால் அவர்கள் வரையில் எந்தக் கோலமாக இருந்தாலும் அவசரக் கோலம் தெரிகிறது. அதைக்கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவசிய கோலம் என்று சொல்வார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் எந்தக் கோலமாக இருந்தாலும் அவசரக் கோலம் அல்லவோ கோலமாக மாறிவிடும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது இருக்கிற ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்புகளைப் பார்த்தால், ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியம் 20 பஞ்சாயத்துக்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது; இன்னொன்று ஊராட்சி ஒன்றியம் 60 பஞ்சாயத்துக்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசு இடைய உதவிகள், ஐ.ஆர்.டி.பி., ஆர்.எல்.இ.ஐ.பி. போன்ற திட்டங்களின் கீழ் அளிக்கின்ற உதவிகள், ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் எத்தனை பஞ்சாயத்துக்கள் இருந்தாலும், 20 பஞ்சாயத்துக்கள் இருந்தாலும், 60 பஞ்சாயத்துக்கள் இருந்தாலும் எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் சமமான அளவில்தான் கிடைக்கின்றன.

(முற்பகல் 10-00)

ஆகவே இந்த நிலையை மாற்றுகின்ற வகையில் நீங்கள் எல்லாம், இருக்கின்ற பெரிய ஊராட்சி ஒன்றியங்களை எல்லாம் பிரித்துவிட்டு உடனடியாக அவற்றுக்குத் தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்ற எங்களுடைய கருத்தை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அவையிலே 1975 ஆம் ஆண்டு இதேபோல் ஊராட்சி ஒன்றிய உறுப்பினர்களுக்கும், தலைவர்களுக்கும் பதவிக் காலத்தை நீட்டிப்பு செய்யும் மசோதா வந்தபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் அந்த நேரத்தில் இங்கே கூறிய கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் விருதுநகர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய பெருந்தலைவராக இருந்திருக்கிறார்.

[1959 பிப்ரவரி 20] [திரு. வே. நா. சுப்பிரமணியன்]

அப்படி இருந்தபோது அவர்கள் சொன்னார்கள், “இந்த மசோதாவின் அடிப்படையில் தனிப்பட்ட முறையில் எனக்கு இலாபம் இருந்தாலும்கூட என்னைப் பொறுத்த அளவில் நான் 5 ஆண்டுகளுக்குத்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கிறேன். எனவே இந்த மசோதா ஜனநாயகத்திற்கு முற்றிலும் முரணானது” என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது அந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆளுக் கட்சியிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை இங்கே நான் தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலும் 1974 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தினுடைய ஆயுட்காலத்தை 5 ஆண்டுகளிலிருந்து 6 ஆண்டுகளாக உயர்த்தியபோது தமிழர் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் “என்னைப் பொறுத்தவரையில் மக்களுடைய நம்பிக்கையை நான் பெற்றாக வேண்டும். எனக்கு என்னுடைய மக்கள் ஐந்தாண்டுகள்தான் இந்தப் பதவியை வகிக்க வேண்டும், ஐந்தாண்டுகளுக்குத்தான் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்று அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதனை மேலும் ஓராண்டு காலத்திற்கு நீட்டிப்பதை நான் வன்மையாகக் கண்டிப்பதுடன் என்னுடைய பதவியை நான் ராஜினாமா செய்து விட்டு என்னுடைய மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற மீண்டும் தேர்தலில் போட்டியிடுகிறேன்” என்று சொல்லி அதேபோல பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு மீண்டும் தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். இதை இங்கே நான் குறிப்பிடுவதற்கான காரணம் என்ன என்பதைச் சொல்கிறேன்.

இங்கே இருக்கின்ற ஆளும் கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மக்களை, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடைய மக்களைச் சந்திக்கப் பயந்து 3 ஆண்டுகளாக இருந்த அந்தப் பதவிக்காலத்தை 5 ஆண்டுகளாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால் மாநகராட்சியிலே தேர்தல் நடத்துவதற்கு அவசரம் காட்டுகிறார்கள். அது எனக்குப் புரிகிறது. அதற்கு அடிப்படைக் காரணமே அந்த 3 மாநகராட்சிகளின் சட்டமன்றத் தொகுதிகள் அனைத்திலும் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களே வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில், அங்கே தேர்தல் நடத்தினால் மிகவும் சுலபமாக வெற்றியடைந்து விடுவோம் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் மாநகராட்சிக்கு

[திரு. வே. நா. சுப்பிரமணியன்] [1989 பிப்ரவரி 20]

விரைவாகத் தேர்தலை நடந்த முன் வருகிறீர்கள். ஆனால் 'மலேப்சில்' என்று சொல்லப்படுகிற பகுதிகளில் அதாவது ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தேர்தலை வைத்தால் எங்கே தோற்று விடுவோமோ என்ற பயத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த ஜனநாயக விரோதமான மசோதாவை நீங்கள் அறிமுகம் செய்கிறீர்கள் என்று கூறி, இதைக் கண்டித்து, வாட்பப் பணித் தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து மதிப்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செ. இராமலிங்கம் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் பேசும் போது 6 ஆண்டுகள் என்று நீட்டிப்பதை மறுத்து ஓர் உறுப்பினர் ராஜினாமா செய்து விட்டதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய அ.தி.மு.க. நகராட்சி மன்றங்களின் மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் உறுப்பினர்கள் அந்த மூன்றாண்டுக் கால பதவி போதும் என்று ஏற்றுக்கொண்டு இப்போதே ராஜினாமா செய்வார்களா என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன சவாலை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். நாங்கள் ராஜினாமா செய்யத் தயார். தேர்தலை நீங்கள் உடனடியாக நடத்தத் தயாரா? அதாவது நீட்டிப்புச் செய்யாமல் நடத்தத் தயாரா? அப்படி நடத்துவதாக இருந்தால் நாங்கள் ராஜினாமா செய்கிறோம்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ராஜினாமா செய்கிற இடங்களில் நிச்சயமாகத் தேர்தல் நடைபெறும்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டம் எல்லோருக்கும் பொதுவானதுதானே தவிர தனிப்பட்ட முறையில் ஆளும் கட்சிக்காகச் சட்டம் இல்லை எனவே சட்டம் வந்தால் அது எல்லோருக்கும் தான் பொருந்தும். நீங்கள் முன் வந்தால், நாங்களும் முன்வருகிறோம்.

1969 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தோழமைக் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே எழுப்பிய பிரச்சினை என்னவென்றால்—இதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் ராஜினாமா செய்த உதாசனத்தை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள்—இதைக் கோடிட்டுக் காட்டி “அதேபோல் நீங்களும் ராஜினாமா செய்யத் தயாரா” என்று கேட்டார்கள். அந்த அறைகூவலை நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு “ராஜினாமா செய்யத் தயார். நீங்கள் தேர்தலை நடத்தத் தயாரா” என்று கேட்டீர்கள், நாங்கள் தகுதி விளக்கம் ராஜினாமா செய்யப்படுகிற இடங்களில் தேர்தல் நிச்சயமாக நடைபெற்றுத்தான் தீரவேண்டும்; நடத்துவோம். (குறுக்கீடு).

திரு. பெ. சீனிவாசன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயர் இழுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே on a point of explanation என்ற முறையில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய பெயரை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே இழுத்தார்கள். இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் அன்றைக்கு வனவாசத்தில் இருந்த நேரத்தில் நான் சொன்ன கருத்தாகும். அந்த நேரத்தில்தான் நான் அந்தக் கருத்தைச் சொன்னேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது நம்முடைய மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன கருத்து அநுமையான கருத்து. இதை ஒரு சவாலாக ஏற்று, எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்ற நண்பர்கள், அவர்களுடைய ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களையும் நகராட்சித் தலைவர்களையும் ராஜினாமா செய்யச் சொன்னால்—முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகவே சொல்லி விட்டார்கள், உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்துவோம் என்று. அது ஒரு நல்ல ஆரோக்கியமான ஐனநாயகத்திற்கு நல்ல வழியாகும். அதற்கு வழி காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது 5 வருடங்களாக நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றது எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், உள்ளாட்சிகள் இவைகள் எல்லாம் ராஜினாமா செய்தால்—

[திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

[1989 பிப்ரவரி 20]

வாய்ப்பை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீட்டித்திருக்கிறோம். ஏற்கெனவே மூன்று வருடங்கள் முடிந்து 2 வருடங்கள் நீட்டித்து இருக்கிறோம். அதற்கு தேர்தல் நடந்தால், மறுபடியும் பதவிக் காலம் இரண்டு வருடங்களாக இருக்குமா அல்லது இவர்களுக்கு ஐந்து வருடங்களாக நீட்டிக்கப்படுமா என்ற கேள்வி வருகிறது.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு லோக்தன் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கின்ற மாதிரியான சிக்கல்கள் எல்லாம் இருக்கின்ற காரணத்தினாலேயே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவருடைய கட்சியின் பெயர் வேறு.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் சொன்ன இந்த சிக்கல்கள் எல்லாம் வரும், இரண்டு வருடங்கள் நடத்துவார்களா, ஐந்து வருடங்கள் நடத்துவார்களா என்று, நாங்கள் மட்டும் ராஜினாமா பண்ணினால், அவர் கேட்டது சொல்ப நியாயமான கேள்வி. அகவேதான், தேர்தலை மொத்தமாகவே நடத்த வேண்டும் என்று கேட்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இடைத்தேர்தல் என்றால் எப்போதும் ஒரு குறிப்பிட்ட கால வரையறைக்குள்ள்தான் என்பது ஏற்கெனவே எல்லோருக்கும் தெரியும்.

* திரு. செ. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் திருத்த சட்டமுன்வடிவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சி சட்டத்தில் மேலும் சில திருத்தங்கள் இப்போது நாம் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். மூன்று ஆண்டுகள் என்பதை ஐந்து ஆண்டுகள் என்று பதவிக் காலத்தை மாற்றி இருப்பது முற்றிலும் பொருத்தமான ஒன்றாகும்.

1959 பிப்ரவரி 20] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், ஊராட்சி மன்றங்களில் பொறுப்பேற்றவர்கள், தங்களுடைய ஊராட்சிகளுக்கு ஒன்றியத்தின் மூலமாகவோ அரசின் மூலமாகவோ செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்களை, மூன்று ஆண்டு காலத்திற்குள் செய்ய இயலவில்லை உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், நானே ஒன்றியப் பெருந்தலைவராக இருக்கின்ற திருவிடைமருதூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலம், பொது நிதியிலிருந்து, சமீபம் 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 12 இலட்சம் ரூபாயை ஒன்றியப் பொது நிதியிலிருந்து ஒரு பால வேலைக்கு அரசுக்குச் செலுத்தியிருந்தோம். எதிர்க்கட்சி அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த பெருந்தலைவர் என்ற காரணத்தினாலோ என்னவோ கடந்த காலத்தில் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும் அதற்குப் பிறகு ஆளுநர் அரசும் அந்தப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டே, அந்த 128—159 டி-2 பி.ஓ. 12 50 எம்.என்.மோகன் குமார் வேலையைத் தொடங்க முன்வரவில்லை.

மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்குள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பணி முடிக்கப்படவில்லை என்பதை உதாரணத்திற்குக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றுவரை அதற்கான திட்ட வேலைகள் துவங்கப்படவில்லை. எனவே 5 ஆண்டுக் காலமாக இதை நீட்டியிருப்பது முற்றிலும் பொருத்தமான ஒன்றாகும் என்று இந்த நேரத்தில் கூற விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் உள்ளாட்சிச் சட்டத் திருத்தத்தின்போது, ஏற்கெனவே இந்திய அரசாங்கம், அசோக் மேத்தா கமிட்டி மூலமாகவும், ஜி.வி.ஆர். ராவ் கமிட்டி மூலமாகவும் ஒரு சிறந்த அறிக்கையைக் கொடுத்து இருக்கின்றார்கள். அந்த அறிக்கையை அமல்படுத்துவது உள்ளபடியே ஜனநாயக அடித்தளமாக இருக்கின்ற ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்புகளை மூலம் சீர்திருத்துவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

கடந்த காலத்தில் தன்னிறைவுத் திட்டம் என்கின்ற பெயரால் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே இருந்து பொது நிதி மூலமாகவும் தவறான வழியில் செலவழித்து இன்றைய தினம் ஒன்றியங்கள் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கடனாக இருக்கின்ற அவல நிலைமைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு, தன்னிறைவுத் திட்டம் என்கின்ற பெயரால் யார்

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1989 பிப்ரவரி 20]

பொருள்கோர் அந்த காலத்தில் தன்னிறைவு ஏற்பட்டதே தவிர, ஊராட்சிகளுக்கோ, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கோ, பொது மக்களுக்கோ எந்தவிதமான வேலையிலும் தன்னிறைவு ஏற்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுபோன்று இன்றைய தினம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அமர்வது சரிதானா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஊராட்சிமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே தேர்தெடுக்கப்பட முடியாதவர்கள், தோற்றுப்போனவர்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் டெப்பாசிட்டு இழந்தவர்களுக்கே சென்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றார்கள்.

(முற்பகல் 10-10)

அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற தகுதியின் அடிப்படையில் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களோடு உட்காருவது எந்த வகையில் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. அதே நேரத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் அவர்களை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் சிறப்பிக்கும் வகையில் உயர்ந்த தகுதியளித்து உட்காரச் செய்தால் ஒன்றியங்களிலே இரட்டை ஆட்சி முறை ஏற்பட வழி ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த காலத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் நினைத்தால், நினைத்த உடனே ஆணையாளரை, நினைத்த உடனே பொறியாளரை மாற்றலாம் என்கின்ற அனுபவம் இருந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தந்த ஒன்றியங்களில் ஒரு குழு உறுப்பினராக, ஆலோசனை வழங்கக் கூடியவர்களாக அமரலாம், அதற்கு வாய்ப்பளிக்கலாம் என்கிற என்னுடைய கருத்தினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தற்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அரசின் மூலமாக வர வேண்டிய வருவாய்கள் முறையாக வழங்கப்படுவதில்லை. கடந்த காலங்களில் Local cess, Surcharge, Surcharge on Matching grant போன்ற அரசு கொடுக்க வேண்டிய தொகைகள் எல்லாம் ஒவ்வோர் ஆண்டும் காலம் கடந்து வழங்கப்படுகிறது. 1994, 1995 ஆகிய இரு பசலிகளுக்கு இதுவரை ஈட்டுமானியம் வழங்கப்படவில்லை. அதுபோன்று Local Roads Grant வழங்கப்படவில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சட்ட விதி 131 பிரிவின்படி மக்கள் தொகை அடிப்படையில் நபர் ஒன்றுக்கு 40

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

பைசா வழங்கப்படுவதை ஒரு ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டும். அது போல ஸ்தல சாலை மானியம் கிலோ மீட்டருக்கு 535 ரூபாய் வழங்கப்படுவதை இரண்டாயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மத்திய அரசிடமிருந்து ஊராட்சிகளுக்கு வழங்கப் பட வேண்டிய Railway Cess grant மானியத் தொகை வழங்கப்படவில்லை. அதைப்போல Sugarcane Cess வழங்கப் படவில்லை. இவற்றை எல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்குவதற்குத் தேவைப்படுகிற வேலைகளை உடனடியாக அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் திட்ட வேலைகளை எடுத்துச் செய்ய இயலவில்லை. பொது நல வேலைகளுக்கு எல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இதனால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் வேலைகளை உடனடியாகச் செய்ய முடியவில்லை ஆகவே இதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் ஒப்புதல் தேவையவில்லை, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரே முடிவு செய்து வேலைகளைச் செய்யலாம் என்கிற வகையில் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோன்று இன்றைய தினம் ஊராட்சிகளில் உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டிய வேலைகளை எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. உதாரணமாக வறுமை ஒழிப்பு வேலை போன்ற வேலைகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உடனடியாகச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, இந்த வேலைகளை எல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரின் ஒப்புதலின் அடிப்படையிலேயே செய்யலாம் என்கிற வகையில் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சித் தலைவருக்குத் தெரியாமலே பகுதி நேர எழுத்தர்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. முந்தைய அரசு, ஜனநாயகத்திற்கு முரணாக இப்படி வழங்கலாம் என்று ஆணையிட்டிருக்கிறது. அவர்களை எல்லாம் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கலாம். ஆனால் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்குத் தெரியாமல் பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து சம்பளம் வழங்குவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1989 பிப்ரவரி 30]

அடுத்து, தற்போது பேருந்துகள் ஒடுகின்ற ஒன்றியச் சாலைகளை அரசே எடுத்துப் பராமரிக்கப் போவதாக உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பல சாலைகள் அவ்வாறு எடுத்து பராமரிக்கப்படவில்லை. இதுவரை எடுத்து பராமரிக்கப்படாத சாலைகளை எல்லாம் அரசின் நெடுஞ்சாலைத் துறை உடனடியாக எடுத்து பராமரிப்புப் பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. மு. ஹமீது இப்ராகிம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றிய பதவிக் காலத்தை 3 ஆண்டுகளில் இருந்து 5 ஆண்டுகளாக உயர்த்துவதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் சில பஞ்சாயத்துக்களில் நடைமுறைகள் மிகவும் மோசமாக உள்ளன. கீழ்க்கரை நகரில், பஞ்சாயத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள வீட்டு வரியைப் பொறுத்தவரையில் 100 ரூபாயிலிருந்து 400 ரூபாயாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு வசூலிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அங்குள்ள எழை எரிய மக்கள் அந்த அளவுக்குக் கட்ட முடியாது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை முறைப்படுத்தி வசூல் செய்வதற்குரிய வரி வகையினை இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் எனது தொகுதியான கடலாடி தொகுதி ஒரு வறட்சிப் பகுதியாகும். அந்தத் தொகுதியில் குடிநீர்ப் பிரச்சினை, சாலை வசதிகள், மின் வசதிகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளதால் அவதிக்குள்ளாகி இருக்கும் மக்களுக்கு நலவாழ்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசிடம் மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொண்டு, இந்தச் சபையில் பேச அனுமதித்தற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஜி. ஜி. குருமூர்த்தி : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழக ஜனதாவின் சார்பாக சபைமூன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற சட்ட முன்வடிவின் மீது சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்த விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் காலத்தை 3 ஆண்டுகளிலிருந்து 5 ஆண்டுகளாக அதிகரித்திருப்பதை ஓரளவிலே நான் வரவேற்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர்கள் அந்தப்

1939 டிப்ரவரி 20] [திரு. ஜி. ஜி. குருமூர்த்தி]

பகுதியில் பல அபிவிருத்திப் பணிகளைப் பார்த்து, ஒழுங்கு செய்வதற்கு அவர்களுக்கு காலம் அதிகமாக இருப்பது அதிகமான கெடுதலைக் கொடுக்காது. அது வரவேற்கக்கூடிய முக்கியமான காரியம். இன்னொரு முறையிலே பார்த்தாலும்கூட, இது நல்லது தான். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன், நகராட்சிகள் தேர்தல்கள் எல்லாம் நடைபெற்றுவரும் விவரங்களைப் பார்க்கும் போது, தலைவர்களை நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கும் விவரங்கள் இருக்கின்றன. அதைப் பார்த்தும்போது இதை பெரிய பொதுத் தேர்தல்கள் போல் நடத்த வேண்டிய பெரிய கடமை அரசுக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது. இடைக்காலத்தில் பார்த்தால் எவ்வளவு தேர்தல்களை நாம் நடத்தவேண்டியிருக்கிறது என்பதை ரூபகத் திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஒன்று அசெம்ப்ளி தேர்தல். அது முடிந்தவுடன் பார்லிமென்ட் தேர்தல், அது முடிந்தவுடன் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தேர்தல்கள், அதற்குப் பிறகு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தேர்தல். இப்போது மறுபடியும் அரசாங்கம் கொண்டுவர இருக்கின்ற மேல்சபைத் தேர்தல். இப்படி தேர்தல்களை நடத்துவதிலேயே அரசாங்கத்தின் காலம் பூராவும் வீணாகிவிடுவதால், 5 ஆண்டுகள் என்று அதிகப்படுத்துவதில் எந்தவிதக் குறைபாடும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு பிரச்சினையை மட்டும் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இப்போது பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அளித்திருக்கக்கூடிய 2 ஆண்டுக் காலத்தை, மேற்கொண்டு அரசு நீடிக்காது என்ற உறுதியை அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்று சொன்னால், பார்லிமென்ட் தில் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கக்கூடிய கட்சிகள், யார் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய இஷ்டத்திற்கு தகுந்தாற்போல பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் நடந்து வருகின்றன. அவர்களுக்கு எப்போது சவுகரியமாக இருக்கிறதோ, அவர்களுடைய கட்சிக்கு எப்போது சவுகரியமாக இருக்கிறதோ அப்போதுதான் அந்தத் தேர்தல்களை நடத்தும் படிக்கம் தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது. எந்தக் கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தாலும் கூட இந்த நிலைமைதான் இதுவரையில் நடந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. சுதந்திரம் அடைந்து 40 ஆண்டுகளாக இப்படித்

[திரு. ஜி. ஜி. குருமூர்த்தி] [1989 பிப்ரவரி 20]

தான் நடந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தவறுகள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு, இந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலும் அதிகப்படுத்தாமல் இருக்க வாக்குறுதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு கருத்து, குறிப்பாக பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தேர்தல்களை நடத்துவது பற்றி அரசியல் சட்டத்திலே காலத்தையும், அடிப்படையாக வழி வகைகளையும் நிச்சயம் செய்துவிட வேண்டும். அப்படி அரசியல் சட்டத்திலே வழிவகை செய்துவிட்டால், இந்த விவகாரம் இருக்காது. யாரா ஆட்சிக்கு வந்தாலும் அவர்களுடைய இஷ்டப்படி ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் தேர்தல்களை நடத்த வகையில்லாமல், ஒழுங்காக குறிப்பிட்ட காலங்களில் நடத்த வாய்ப்பு கிடைக்கும். அதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப் பற்றி பல அறிஞர்களும், பத்திரிகை ஆசிரியர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் தேர்தலை நடத்த வேண்டிய பொறுப்பைத் தேர்தல் கமிஷன் ஏற்றுக்கொண்டால் பரவாயில்லை, அப்படி அரசியல் சட்டத்திலே இடம் பெற வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

திரு. அ. பாப்பா சுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, On a point of order எங்கள் தொகுதியில் இருக்கிற மணப்பாறை நகராட்சியின் தலைவர் ஞானம் மாதர்களுக்கு முன்பாக. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பேசியது தொடர்பாக உங்களுக்கு என்ன point of order? இப்படிக்குறுக்கீட்டுப் பேசக் கூடாது. அதற்கு அனுமதி கிடையாது.

* திரு. மீ. அ. வைத்தியலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றத்தினுடைய உறுப்பினராகத் துவங்கிய என்னுடைய பொது வாழ்க்கையை, ஊராட்சி மன்றத் துணைத் தலைவராகவும், தலைவராகவும், ஒன்றியத் துணைப் பெருந் தலைவராகவும், ஒன்றியத் தலைவராகவும் இன்றைக்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் ஏற்றம்

1999 பிப்ரவரி 26] [திரு. மீ. அ. வைத்தியலிங்கம்]

பெறச் செய்திருக்கிற மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர், எனது நெஞ்சார்ந்த தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், இந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒன்பதாவது சட்டமன்றத்தில் ஜனநாயகத்தின் உயிர் மூச்சான உள்ளாட்சிகளின் ஆயுட்காலத்தைக் குறித்த சட்டத் திருத்தத்தின் மீது உரையாற்றுகிற வாய்ப்பினை, கிட்டத்தட்ட 46,900 வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் உருவாக்கித் தந்த தாம்பரம் சட்டமன்றத் தொகுதி வாக்காளர் பெருமக்களுக்கும் என்னுடைய நெஞ்சு நிறைந்த நன்றியைத் செரிவித்துச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத் திருத்தம், ஒரு ஜனநாயக நாட்டினுடைய ஆணி வேராக, உயிர் மூச்சாகச் செயல்படுகிற உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மூன்றாண்டிலிருந்து ஐந்தாண்டுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் வாழ்கிற மக்கள் முதலமைச்சர் அவர்களையும், அமைச்சர் பெருமக்களையும் அல்லது நாடாளுமன்ற, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் ஏன் ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களையும், ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்களையும் பேரவாட்சித் தலைவர்களையும் கூட தங்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளுக்காகச் சந்திக்க முடியாது என்ற காரணத்தினால்தான் ஊராட்சிகளிலே கூட அந்தந்தத் தெருக்களிலேயே உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மக்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வது கொள்ள வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தால்தான் ஜனநாயக நாட்டிலே உள்ளாட்சி மன்றங்கள் அதன் ஆணி வேராக உயிர் மூச்சாகத் திகழ்கின்றன என்றால் மிகையாகாது. அப்படிப்பட்ட உயிர் மூச்சுள்ள ஜனநாயகத்தினுடைய ஆணி வேராகத் திகழ்கிற உள்ளாட்சி மன்றங்களின் பதவிக் காலத்தை 5 ஆண்டுகளாக நீட்டிக்கிற இந்த மிகச் சிறந்த சட்ட முன்வடிவைப் பற்றி நம் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினராக இருக்கக் கூடிய திரு. உக்கம்சந்த் அவர்கள் பேசும்போது “மக்கள் உங்களுக்கு மூன்றாண்டுக் காலம்தானே பதவியிலிருக்க வேண்டுமென்று வாக்களித்தார்கள். 5 ஆண்டுகளாக நீட்டிப்பதற்கு மக்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறீர்களா” ? என்று கேட்டார்கள். மிகப் பெரும் பான்மையான மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு அமைச்சரவை எடுத்த முடிவு இது என்பது மட்டுமல்லாமல், திரு.க.

[திரு. மீ. அ. வைத்தியநிங்கம்] [1989 பிப்ரவரி 20]

தனது தேர்தல் அறிக்கையிலேயே மிகத் தெளிவாக, “தி.மு.க. ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுமானால், உள்ளாட்சி மன்றங்களின் பதவி காலத்தை மூன்று ஆண்டுகளிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகளாக நீட்டிப்போம்” என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவித்தது. அந்தத் தேர்தல் அறிக்கையின் அடிப்படையிலேயே, அனை விரும்பிய மக்கள் வாங்குகின்ற காரணத்தினாலே, நாங்கள் ஏற்கெனவே பொதுமக்கள் மத்தியிலே அனுமதியைப் பெற்றுவிட்டோம் என்பதற்கு வேறு சான்று தேவையில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸ் என்று குறிப்பிடுவது வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகம் என்று சொன்னால், அந்த ஒன்றியத்திற்குள் உட்பட்ட பல்வேறு கிராமங்களின் சுகாதார வளர்ச்சி, கால்நடை பராமரிப்பு வளர்ச்சி, விவசாய வளர்ச்சி, கல்வி வளர்ச்சி, மின் சாரத் துறையில் ஏற்பட வேண்டிய வளர்ச்சி என்று இப்படிப்பட்ட வளர்ச்சிகளை உருவாக்குவதுதான். அதனால்தான் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகம் என்று பெயர் சூட்டியிருக்கிறோம். ஆனால், கடந்த காலத்தில் இருந்த அரசு அப்படிப்பட்ட வளர்ச்சியை உருவாக்குவதற்கு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களை அனுமதிக்காததன் விளைவாகத்தான், அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய முடியாததன் விளைவாகத்தான் மேலும் 2 ஆண்டுகள் நீட்டித்து அந்தக் காரியங்களைச் செய்துகிறோம். அந்த வளர்ச்சிப் பணிகளைச் செட்கிறோம் என்று மக்களிடம் தேர்தல் அறிக்கையிலேயே சொல்லி, அந்த அறிக்கையின் மூலம் வெற்றி பெற்று, இன்றைக்கு இந்தச் சட்ட முன் வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறபோது கூட சொன்னார்கள். “பெருந் தலைவர்” என்ற பெயரை எடுத்ததற்குக் காரணம் “பெருந் தலைவர்” என்று குறிப்பிட்டால், அது காமராஜர் அவர்களைத்தான் குறிக்கும் என்ற காரணத்தால்தான் என்று சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற வாக்காளர்கள் ஒரு தொகுதியிலே 90 பேர் போட்டிரிட்டாலும் ஒருவரை மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கிற ஆற்றல் பெற்ற மக்கள். அப்படிப்பட்ட தமிழ்நாட்டு மக்கள் “பெருந் தலைவர்”

1969 பிப்ரவரி 20]

[திரு. மீ. அ. வைத்தியலிங்கம்]

என்று அழைக்கப்படுகிறவர்களைப் பற்றியும் காமராஜர் என்று எண்ணிக் கொள்பவர்களாக இருப்பார்களானால், தமிழ்நாட்டில் ஜனநாயகம் தழைத்திருக்க முடியாது என்பதே என் அபிப்பிராயம் எனவே, ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவரைப் பெருந்தலைவர் என்று அழைப்பதைக் கூட சகித்துக் கொள்ள முடியாத அளவிற்கு ஒன்றியத் தலைவர்களின், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அதிகாரங்களைப் பறித்தவர்கள்தான் இன்றைக்கு ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பதவி காலத்தை நீட்டிக்கிறபோது, நீடிப்பு செய்கிற அரசைப் பார்த்து கேட்டுறார்கள், நீங்கள் மக்களைச் சந்திக்கப் படுப்படுகிறீர்கள் என்று.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, பாரிண்ட் ஆப் ஆர்டர். பெருந்தலைவர் என்று அழைப்பதை நாங்கள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. இருந்தாலும், பேரறிஞர் அண்ணா என்றால் அவர் ஒருவருக்குத்தான் பொருந்தும். கலைஞர் என்றால் நமது முதல்வர் அவர்களுக்குத்தான் பொருந்தும். அதைப்போன்று பெருந்தலைவர் என்றால் காமராஜர் அவர்களுக்குத்தான் பொருந்துமே தவிர வேறல்ல. அதனால்தான் நாங்கள் சொன்னோம். ஒன்றியத் தலைவர் என்று அழையுங்கள் என்று சொல்வதில் தவறில்லை. அது வேண்டாமென்றால், நீங்கள் சொன்னபடி எப்படி வேண்டுமாவதும் அழையுங்கள்.

திரு. மீ. அ. வைத்தியலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றத்தின் தலைவர்கள், பேரூராட்சி மன்றத்தின் தலைவர்கள் அங்கம் வகிக்கிற சபைக்குத் தலைமை தாங்குகிற காரணத்தால் ஒன்றியத்தினுடைய தலைவரைப் பெருந்தலைவர் என்று அழைக்க வேண்டுமென கொண்டு வந்ததே காமராஜர் அவர்கள்தான் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தன்னைப் போல அனைவரும் பெருந்தலைவராக இருக்கவேண்டுமென்ற பெருந்தன்மையோடு அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

[1989 பிப்ரவரி 20]

திரு. மீ. அ. வைத்தியலிங்கம்: தலைவர் அவர்களுடைய கருத்து கூட சரியாக இருக்குமென்றே நான் கருதுகிறேன். எனவே, பெருந்தலைவர் என்று அழைக்கிற சாரணத்தால் எல்லோரும் காமராஜராகி விடவும் முடியாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல கலைஞர் என்று அழைக்கிற காரணத்தால் அத்தனை பேரும் தமிழகத்தின் முதலமைச்சராகவும் ஆகிவிட முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மக்களைச் சந்திப்பதற்கு, உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தலைச் சந்திப்பதற்கு பயப்படுகிறார்கள் என்று இந்தச் சட்டமன்றத் தேர்தலின் ஓட்டுக்களை எண்ணிப் பார்த்து விட்டுதான் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஒன்றியத் தேர்தலில் பெருந்தலைவராக நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது 16,500 வாக்குகளில் வெற்றி பெற்றேன். இன்றைக்கு அதே ஒன்றியத்திலிருக்கிற கிராமங்களில் மட்டும் 33,000 வாக்குகளை நான் அதிகமாகப் பெற்றிருக்கிறேன் என்பதை எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இச்சட்ட முன்வடிவில் மூன்று ஆண்டுகளிலிருந்து ஐந்தாண்டுகளாக உயர்த்துவது, ஏற்கெனவே தேர்தலில் மக்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதிகளுக்கு ஏற்ப, மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய, குறிப்பாக கிராமப் பகுதிகளின் முன்னேற்றத்திற்காக ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை ஆற்றுவதற்குப் பயன்படும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, என்னுடைய நல்லாதரவை, மகிழ்ச்சியை, பாசாட்டுகளை, வாழ்த்துக்களை, நன்றியைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

திரு. ந. நஞ்சப்பன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். இதனை இந்திய பொதுவுடைமை கட்சியின் சார்பில் நான் வரவேற்கிறேன். நான் ஒன்றியப் பெருந்தலைவர் என்ற முறையில் இதனை வரவேற்கவில்லை. பல்வேறு படிப்பினைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கிறபோது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அங்கே ஒன்றும் சாதிக்க முடியவில்லை. மாறாக, அரசாங்க அதிகாரிகள் தான் கோலோச்சினார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டிவிருப்புகிறேன். இந்திய அரசியல், சட்டத்தில் உள்ளாட்சி அமைப்புக்களைத் தன்னாட்சி அமைப்புகளாக, சுயாட்சி அதிகாரம் கொண்ட அமைப்புகளாக மாற்ற வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்க

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. ந. நஞ்சப்பன்]

கிறது. ஆனால் ஏற்கனவே இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பறிப்பது எந்த வகையிலும் சரியானதாக, உகந்ததாக இருக்காது. இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பறித்ததே அரசியல் சட்டத்தில் வலியுறுத்தியிருப்பதற்கு முரணாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டித் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்: தலைவர் அவர்களே, இருந்த அதிகாரத்தைப் பறித்தது எந்த ஆட்சிக் காலத்தில் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ந. நஞ்சப்பன்: தலைவர் அவர்களே, கடந்த காலத்திலிருந்த ஆட்சி அதைச் செய்தது என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். இப்போதிருக்கிற சட்ட முன்வடிவை நான் இந்திய பொதுவுடைமைக் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டேன். தொடங்கி இருக்கிறேன் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒன்றியத்தின் தொடர்பாக இருக்கிற வேளாண்மைத் துறை, கல்வித் துறை, பொதுச் சுகாதாரம் அத்தனையும் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு விட்டன. சாதாரண ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், அந்தஸ்துள்ளவர்களாக, கௌரவமுள்ளவர்களாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. கீழ்த்தரமாக, கேவலமாக அவர்கள் இழித் துரைக்கப்பட்டார்கள் என்பதை வேதனையோடு நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுவும் ஒரு பல்பை எரிய வைப்பதிலிருந்து தங்களுடைய ஊராட்சிகளின் நிதியைப் பயன்படுத்துவது வரைக்கும் அவர்களுக்கு உரிய அதிகாரம் தரப்படவில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கிற நிதியைப் பயன்படுத்துவதற்குக்கூட அரசாங்க அதிகாரிகளுடைய தயவு இருந்தால்தான் பயன்படுத்த முடியும் என்ற அளவிற்கு நிலைமை சென்றுவிட்டது.

(முற்பகல் 10-30)

இப்போதும்கூட இன்றைக்கு வரை, கனிம நிறுவனங்களில் இருந்து ஊராட்சிக்கு வரவேண்டிய பணம் ஒட்டுமொத்தமாக எங்களுடைய மாவட்டத்திற்கு வரவில்லை. கடந்த ஆண்டுகளில் பல முறை முயற்சித்தோம். எங்கள் ஊராட்சிகளுக்கு மட்டும் 1 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரவேண்டிய பங்குத் தொகை இருக்கிறது. அது வந்திருந்தாலும்கூட எங்களுடைய ஊராட்சி மன்றங்கள் நன்றாகச் செயல்பட ஏதுவாக இருந்திருக்கும்.

[திரு. ந. நஞ்சப்பன்] [1983 டிப்ரவரி 20]

அதைப்போலவே 8 ஆண்டு காலமாக பெண்ணாகரம் ஒன்றியத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்துவந்த பரிசல் துறைகள் தனியாருக்கு விடப்பட்டு இருக்கின்றன. அதன் மூலமாக 1½ லட்சம் ரூபாய்க்கு மேலாக இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் சுட்டிக் காட்ட காரணமே, சாதாரணமாக ஊராட்சியின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இல்லாத அளவிற்குக் கடந்த காலத்திலே சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதற்காகத்தான். தவறு செய்த அதிகாரிகள் மீது, இன்னொரு துறையிலே தவறு செய்தவர்கள் என்று ஊராட்சி அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு இருந்தவைகூட அந்த ஒன்றியம் தீர்மானம் நிறைவேற்றினாலும்கூட, நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அளவிற்குக் கடந்த காலத்தில் ஏற்பாடுகள் இல்லை. எனவே வருகின்ற காலத்திலாவது, தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை நிச்சயமாக எடுக்க வேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் உள்ளாட்சி மன்றங்களும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், செயல் ஊக்கம் உள்ள அமைப்புகளாக, ஜனநாயகபூர்வமாகச் செயல்படுகிற அமைப்புகளாக ஆக முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஒன்றியங்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்கின்றபோது, வளர்ச்சி அடைந்த பகுதிகளுக்கும், வளர்ச்சி அடையாத பகுதிகளுக்கும், ஒரே அளவாகத் தரப்படுகிறது. பரப்பளவு, மக்கள் தொகை, வளர்ச்சியின் தன்மை, அங்கேயிருக்கிற சூழ்நிலை இவைகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்து நிதி ஒதுக்கீடு செய்வது தான் சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சிய ஒன்றியக் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிற அதிகாரிகள் ஊராட்சி ஒன்றியம் வேண்டாம் என்றாலும்கூட, அதிகாரிகளே நிர்ப்பந்தப்பட்டுத்திகிற, வேறு இடத்திற்கு மாற்றுகின்ற போக்கும்கூட இருந்தது. ஆகவே ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தீர்மானங்கள் கூட உதாசீனப்படுத்தப்பட்டன என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே அந்த அதிகாரங்களை மீண்டும் வழங்குவது என்பதும், இன்னும் நிதி வசதியோடு கூடிய அதிகாரங்களைத் தரவேண்டும் என்பதும், சத்துணவுப் பணியாளர்கள் உட்பட அனைத்துப் பணிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இருக்கிற நியமனத் குழுவின் மூலமே அந்தப் பணியை வழங்க வேண்டும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த

1389 பிப்ரவரி 20] [திரு. ந. நஞ்சப்பன்]

அமைப்புகள் என்பது, அதிக நிதி வசதியுடன் கூடிய அமைப்பாகச் செயல்படுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. இரா. மோகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மறுமொழி சொல்வதற்கு முன்னாலே, மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை ஒன்றை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். தடைபெற்று முடிந்த யூனியன் தேர்தல்களில், பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல் முடிந்தவுடன், நியமன உறுப்பினர்கள் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாக எல்லா யூனியன்களுக்கும் நியமன உறுப்பினர்களை நியமித்தார்கள். துணைத் தலைவர் தேர்தலிலும் அந்த நியமன உறுப்பினர்களுக்கு ஒட்டுரிமை உண்டு என்றும் சொல்லி எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் அந்தத் தேர்தல் தடைபெற்று முடிந்தது. அந்த நியமன உறுப்பினர்களை நாம் தொடர்ந்து நியமன உறுப்பினர்களாக நீடிப்பார்கள் என்று அறிவிக்கப் போகிறோமா, அல்லது அந்த நியமன உறுப்பினர்களை ரத்து செய்யப் போகிறோமா—அந்த நியமன உறுப்பினர்களை கலெக்டர் நியமித்தது 3 ஆண்டுகளுக்குத்தான், அந்த 3 ஆண்டுக்காலம் முடிந்து விட்டது—அல்லது புதிதாக நியமன உறுப்பினர்களை நாம் நியமிக்கப் போகிறோமா, என்ற விவரங்களை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய அரிய ஆலோசனை பரிசீலிக்கப்படும். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அருள்கூர்ந்து நீங்கள் பேசுவதாக இருந்தால், முன்னாலே எனக்கு எழுதிக் கொடுத்து, அனுமதி பெற்றிருந்தால், நான் அனுமதி கொடுத்திருப்பேன். மேலவைத் தீர்மானம் பற்றிப் பேசுகிற பட்டியலில் உங்களுடைய பெயர் இடம் பெற்றிருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். நீங்கள் பேசுவதாக இருந்தால், முன் கூட்டியே என்னிடம் சொல்லியிருக்கலாம்.

[1989 டிப்ரவரி 20]

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உரிய அமைச்சர் பதில் சொல்வதற்கு முன்னால், இதையும் அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது வசதியாக இருக்கும் என்பதால் இந்தக் கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். முத்தைய அரசு ஏற்கனவே ஷெட்யூல்டு கேஸ்ட், ஷெட்யூல்டு டிரைபஸ் மற்றும் பெண்களுக்காக ரிசர்வேசன் கொண்டு வந்தது. உடனடியாகத் தேர்தலை நடத்த வேண்டியதாக இருந்ததால், அன்றைக்கு அது கைவிடப்பட்டது. அந்த அடிப்படையிலே உள்ளாட்சிகளிலும் பெண்களும் ஆதிதிராவிடர்களும் இடம் பெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அந்த அதிகாரம் தரப்பட்டு, 2 பெண்களும், ஆதி திராவிடர்களும் அங்கே வந்து பணியாற்றுகிற அந்த வாய்ப்பு தரப்பட்டது. வேண்டுமானால், அவர்களை அண்ணா தி.மு.க. அரசு நியமித்தது என்று சொல்லி, அவர்களை நீங்கள் வீட்டுக்கு அனுப்புங்கள். ஆனால் யாராவது இரண்டு பெண்களும், 2 ஆதி திராவிடர்களும் தொடருகிற வகையில், மீதி இருக்கிற 2 ஆண்களுக்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு தரவேண்டும் இந்த அரசு. இது குறித்து மாண்புமிகு முதல்மைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஏன் என்றால், பெண்களுக்கும், ஆதி திராவிடர்களுக்கும் அந்த வாய்ப்பு இருந்தது. இப்போது இல்லாமல் போகிறது. இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திலே கூட, ஏற்கனவே இருந்த அந்த வாய்ப்பை, ஆந்திராவிலே இருப்பதைப் போல, ஆதி திராவிடர்களுக்கும், மலைவாழ் மக்களுக்கும், மற்றும் பெண்களுக்கும் ரிசர்வேசன் கொண்டு வந்து. தேர்தலை நீங்கள் எப்போது நடத்துகிறீர்களோ, அப்போதாவது கொண்டு வருவதற்கு இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திலே வழிவகை செய்யுமா என இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆதி திராவிடர்களை, அதைப்போன்று மகளிரை 'கோ-ஆப்ட்' பெர்வதில், இந்த அரசுக்கு எந்தவித மறுப்புக் கருத்தும் கிடையாது. 'கோ-ஆப்ட்' செய்வது என்றாலே குறிப்பிட்ட அவை கூடி, அவர்களுடைய பெரும்பான்மையின் அடிப்படையிலே தான் 'கோ-ஆப்ட்' செய்யவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே நியமிப்பது என்பது 'கோ-ஆப்ட்' செய்வது ஆகாது. அது 'நாமினேஷன்' ஆகும். எனவே தான் 'நாமினேஷன்' முறை மாற்றப்பட வேண்டும். 'கோ-ஆப்ட்' செய்கின்ற

1989 பிப்ரவரி 20] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முறை வரவேண்டும். அந்த முறை வருகின்ற நேரத்தில் நிச்சயமாக அதே அளவிற்கு, எந்த அளவிற்குத் தேவையோ, அந்த அளவிற்கு மகளிரும் ஆதி திராவிடர்களும் பிரதிநிதித்துவம் பெறக் கூடிய நிச்சயமான ஒரு நிலை உருவாக்கப்படும்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், நீங்கள் சட்டத்திலே திருத்தம் செய்வதிலே எனக்குக் கருத்து வேற்றுமைகள் கிடையாது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நியமிப்பதற்குப் பதிலாக, ஊராட்சிகளிலே இருக்கின்ற பெரும்பான்மை உறுப்பினர்கள் கூடி, யாரை வேண்டுமானாலும், பெண்களை, ஆதிதிராவிடர்களை நியமிக்கட்டும். ஆக அந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்புல்லாமல் போகிறது. எனவே இப்போது நீட்டிப்புச் செய்யும்போதே பெரும்பான்மையில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுடைய விருப்பம் போல், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், பெருந்தலைவர், துணைத் தலைவர் இவர்கள் கூடி, என் 2 பெண்களுக்கும், 2 ஆதி திராவிடர்களுக்கும், அந்த வாய்ப்பைத் தரக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பரிசீலிக்கப்படும்போது இந்த கருத்தும் இணைத்துப் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன்னாலே உள்ள தடைமுறையானது இவ்வாறு பொது விவாதங்களிலே பேசுவதற்காகத்தான் தங்களிடத்திலே முன்பே பெயர்களைக் கொடுப்பது என்பது வழக்கமாக இருந்தது. மசோதாக்களின் மீது பேச விரும்பினால் கையைத் தூக்கிவிட்டு, சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர் உங்களுடைய அனுமதியைப் பெற்று, பேசுவதுதான் வழக்கமாக இருந்தது. அந்த வழக்கம் இப்போது மாற்றப்பட்டு விட்டதா? அல்லது அய்யக்குழுவிலே என்னையும் ஓர் உறுப்பினராகத் தாங்கள் நியமித்திருக்கிறீர்கள். இந்த முறையை எப்போது மாற்றினீர்கள்? இது எனக்குத் தெரியாது. ஆகையால்தான் தங்களிடத்திலே எழுதிக்கொடுக்கவில்லை. இதற்கு முன்னாலே தொடர்ந்து இருந்துகொண்டு வந்த வழக்கம், மசோதாக்களிலே சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர் தன்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்பினால், கைகளை உயர்த்தி, அனுமதி பெற்றுத்தான் பேசுவது வழக்கமாக இருந்தது. அசுவே தங்களிடம் பெயரை எழுதிக் கொடுக்கவில்லை. எங்களுடைய இரண்டு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுவதற்கு அனுமதி அளிப்பதுதான் நியாயமானது என நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1989 பிப்ரவரி 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே, இன்றைக்கு நடைமுறையில் இருக்கின்ற வழக்கம் ஒவ்வொரு கட்சியின் சார்பிலும், எந்தெந்த மசோதாக்களின் மீது யார் யார் பேசுகிறார்கள் என்பதை ஒவ்வொரு கட்சியிலுடைய கொறடாக்களும் எழுதிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் இங்கே பெயர்களை வாசிக்கிறேனே தவிர, நானாக யாரையும் குறிப்பிடவில்லை. அது அவைத் தலைவருடைய வேலையும் அன்று. அதே நேரத்தில் தாங்கள் பேசுவதாக இருந்தால், அனுமதி பெற்றுப் பேசுவதில் எனக்கு இரண்டாவது கருத்து கிடையாது. நான் சொல்ல வந்தது எல்லாம், அடுத்து வரப் போகிற மேலவைத் தீர்மானத்தில் பேசுவதற்கான வாய்ப்பில் தங்களுடைய பெயர் இடம் பெற்றிருக்கிறது. எனவே அதில் பேசிக் கொள்ளலாம் என்பதனையும், இதிலே பேச வேண்டாம் என்பது அல்ல என்பதனையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது மரபுக்கு மாற்றானதும் அன்று. தாங்கள் பேசுவதாக இருந்தால் எனக்கு ஒன்றும் அதில் இரண்டாவது கருத்து கிடையாது. தாங்கள் தாராளமாகப் பேசலாம். எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் பேசலாம். இந்த அவையையே நீங்கள் முடித்து வைக்கக் கூடிய அளவிற்குப் பேசலாம். எனக்கு எந்தவிதக் கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்து இருக்கலாம். ஆனால் கொடுக்கப்படவில்லை. நீங்கள் அதிலே என்னைச் சேர்த்து இருக்கிறேன் என்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் நான் அப்படி ஒரு மதிப்பைத் தங்களுக்கு அளித்திருக்கிறேன். இதிலே பேசி விடுவது என்று சொன்னால், அதிலே நான் எடுத்து விடுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, கட்சித் தலைவர் என்ற முறையிலே, இந்த ஊராட்சியிலே நான் பேசுவதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் நகராட்சியிலும் பேசலாம், ஊராட்சியிலும் பேசலாம், மாநகராட்சியிலும் பேசலாம், இப்போதும் பேசலாம்.

1989 பிப்ரவரி 20]

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: 'சபாஷ்' (சிரிப்பு)

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக இந்த மன்றத்தினுடைய மாபு, இத்தகைய சட்டமுன்வடிவின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதங்களில், பேரவைத் தலைவருடைய கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில், கையைத் தூக்கினால் அதுவே போதும் என்ற நிலையில், இந்த மன்றத்தில் பல ஆண்டுகளாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்போது கொறடாக்களின் வாயிலாகத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று தாங்கள் தெரிவிப்பதனால், ஏதாவது புதிய விதி ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறதா? அப்படியானால், அதைப்பற்றி எனக்குத் தகவல் ஏதும் இல்லை. எனவே பழைய நிலை நீடிப்பதுதான் முறையாக இருக்கும் என்பது மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்களுடைய கருத்து என்பதைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அருள்கூர்ந்து அதைப்பற்றி தாங்கள் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது அலுவல் ஆய்வுக் குழுக் கூட்டத்தில் மீண்டும் பரிசீலனைக்கு வைக்கப்பட்டு, முடிவு எடுக்கப்படும்.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் இதுவரையில் ஏற்கெனவே நடைமுறையில் இருந்த வழக்கத்திற்கு மாறாக எத்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. எனவே நடைமுறையில் இருக்கிற பழக்கம் மாற்றப்படாத அளவுக்கு பழைய அந்த மரபையே தாங்கள் கடைப்பிடிப்பதுதான் முறை என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தாங்களே ஒரு கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் யார் யார் பேச வேண்டுமென்று எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதை மறந்துவிட்டுப் பேசக்கூடாது. ஆனாலும் நீங்கள் பழைய மரபைப் பற்றி கையை உயர்த்தியிருந்தால் நான் அனுமதித்திருப்பேன். (குறுக்கீடுகள்) உங்கள் இரண்டு பேர்களில் யார் பேசுவது என்பதை நீங்களே முடிவு செய்து கொள்ளலாம்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: சபாநாயகர் யாருக்கு அனுமதி கொடுக்கிறார்களோ அதை நான்கள் ஒத்துக்கொள்கிறோம்.

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீர்ச்சிதர்] [1989 பிப்ரவரி 20]

சபாநாயகர் அவர்களே, இதுமாதிரி ஏற்கெனவே நகராட்சிக்கு ஆயிற்று, மாநகராட்சிக்கு வந்து போய்விட்டது, இப்போது ஊராட்சிக்கு வந்திருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் மசோதா வாகக் கொண்டு வரும்போது பல பேர்களின் கருத்துக்களையும் அறிவதுதான் நல்லது. ஏனென்றால் மசோதா என்னும் பில்லை பால் பண்ணும்போது ஜனங்கள் வரைக்கும் போக வேண்டியதாகிறது. நமக்கு மட்டும் அல்ல, 5 கோடி தமிழர்களுக்கும் அது போய் காதிலே விழும் போகிறது. யார் யார் அதுபற்றி கருத்து சொன்னார்கள், எப்படி எப்படிச் சொன்னார்கள், எப்படி அவசரப்பட்டார்கள் என்பது எல்லாம் ஜனங்களுக்கு தெரியப்போகிறது, அதனால் அவசரச் கோலத்தில் இந்த பில்லை பால் பண்ணிவிட்டார்கள் என்ற அவச்சொல் கூடாது. அதனால்தான் நான் சொல்கிறேன். எங்களுக்கு ஒன்றும் பேச நீங்கள் சலுகை தரவேண்டுமென்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை. இந்த மசோதாவை எங்கள் கட்சி சார்பிலே வரவேற்பதற்கு, பாராட்டுவதற்குத்தான் நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். அதனால் பாராட்டுவது என்றால் எல்லாவற்றையும் பாராட்டுவது என்று நினைக்கக்கூடாது. அதிலே சில கருத்துக்களில் குறைபாடுகள் இருந்தால் அவற்றைச் சொல்லலாம்.

ஏற்கெனவே நம்முடைய நாட்டில் ஜில்லா போர்டு, தாலுகா போர்டு என்று இருந்தது. அந்தக் காலக்கிலே வெண்ணைக்காரன் காலத்திலேயும் சரி, அதற்குப் பிறகு சுதந்திரம் வந்த பிறகும் சரி தமிழ்நாட்டிலே ஜில்லா போர்டு, தாலுகா போர்டு இருந்தது. அப்போதெல்லாம் தமிழ்நாட்டில் பெரிய ஜில்லாக்கள் இருந்தன. இப்போது மாதிரி ஜில்லாக்களைப் பிரித்துக்கொண்டே இருப்பது சிதையாது. இப்போது ஒரு ஜில்லாவை 3 ஆகப் பிரித்து, 4 ஆகப் பிரித்து, யார் யார் பெயரை எல்லாம் வைக்க வேண்டுமோ, அத்தனையும் வைத்து பிரித்தாகிவிட்டது. இனிமேல் 'பிரிக்க ஜில்லா இல்லை நம்முடைய நாட்டிலே. இன்னும் யார் யார் பெயர்கள் எல்லாம் வைப்பதற்கு இருக்கிறதோ? தாலுக்காவைக் கூட இனிமேல் ஜில்லா என்று பிரித்து விட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ராமராஜ்யம் வேண்டும் என்பது காங்கிரசி ஹுடைய கொள்கையாக முன்பு இருந்தது . . .

1989 பிப்ரவரி 20]

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அப்படிப் பிரித்தது தவறு என்று சொல்லுகிறார்களா அல்லது அப்படிப் பிரித்து, பெயரை வைத்தது தவறு என்று சொல்லுகிறார்களா என்பதற்கு அவர்களுடைய விளக்கத்தை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: இன்னும் இது மாதிரி பல ஹில்லாக்களைப் பிரித்துக்கொண்டே போனால் இனிமேல் பிரிப்பதற்கு இடம் இருக்குமா என்ற கவலையோடுதான் கேட்கிறேன். பிரித்தது தவறு என்று சொல்லவில்லை. தவறு என்ற வார்த்தையை நான் சொன்னேனா? தவறு என்று என் வார்த்தையில் ஏதாவது வந்ததா? இதுமாதிரி பிரித்துக்கொண்டே போனால் எத்தனை ரூபாய் ஆகும்? எவ்வளவு கலெக்டர்? எவ்வளவு செலவு? இதுமாதிரி செலவில் எல்லாம் நம்முடைய பணம்தானே விரயம் ஆகிறது? இதற்காக சென்டிரலிலேயிருந்து தனியாகப் பணம் கொடுக்கப் போகிறார்களா அல்லது பிரிப்பதற்காக தனியாக வரி போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப் போகிறார்களா? அவரவர்கள் இஷ்டத்திற்குப் பிரித்துக்கொண்டார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். தவறு என்று சொல்லவில்லை. எதைப் பிரித்தாலும் என்ன பெயர் வைத்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இப்போது எத்தனையோ பெயர்களில் யூனிவர்பைட்டிகள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் அவரவர்கள் இஷ்டத்திற்கு வைத்திருக்கிறார்கள். இதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் நிலைமை என்ன ஆகும் என்றுதான் வருத்தப்படுகிறேன்.

அடுத்து ராமராஜ்யம் கொண்டுவரவேண்டும், காந்தியின் கனவை நனவாக்க வேண்டும், பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லி, பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் கொண்டு வந்தார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் சிறிய ஒன்றிடங்களும்கூட இருக்கின்றன. பெரிய ஒன்றியங்களும் இருக்கின்றன. 17 பஞ்சாயத்து உள்ளதும் இருக்கிறது, 60 க்கு மேலே உள்ளதும் இருக்கின்றது. இருப்பதிலேயே புதுக்கோட்டையில் திருவாங்குளம்தான் பெரிய பஞ்சாயத்து என்று நினைக்கிறேன்—பெரிய யண்ணன் அவர்கள் வந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். (குறுக்கீடு) இருக்கிறார்கள், சரி. நம்முடைய பஞ்சாயத்துக்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீர்ச்சிதர்] [1989 பிப்ரவரி 20]

கவிலேயே திருவரங்குளம் பஞ்சாயத்துதான் பெரியது. அங்கும் ஒரு தலைவர்தான், சிறிய பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ஒரு தலைவர்தான். ஆனால் அதிகாரங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்த்தால், பஞ்சாயத்து தலைவராக வந்து விடுகிறார், அவ்வளவுதான். அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய வசதி உள்ளவர்களானாலும் சரி, எவ்வளவு செலவு செய்து வந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, பொறுப்பு உள்ளவர்களானாலும் சரி, அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை, ஆனால் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய கமிஷனர் இருக்கிறாரே அவருக்குத்தான் எதுவானாலும் பவர். அவர் எங்கேயிருந்து வந்தார், எப்படிப்பட்டவர் என்பது எல்லாம் தெரியாது. ஆனால் அவர் எத்தனை எட்சம் சூபாய்க்கு வேண்டுமானாலும் பணத்திற்கு கையெழுத்துப் போடலாம். ஆனால் அந்த ஊராட்சி ஐனர்களால் தேர்ந்தெடுத்து வந்தவர், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர், வசதி உள்ளவர், பவ் பேருக்குத் தெரிந்தவர். ஆனால் அவருக்கு ஒரு அனாக்ட செக் போடுவதற்கு உரிமை கிடையாது. அவர் யாரிடம் போய் நிற்கணும்? கமிஷனரிடம் போய் நிற்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து தலைவருக்கு எந்த உரிமையும் கிடையாது. அவரிடம் போய் நிற்கணும்? கமிஷனரிடம் போய் நிற்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து தலைவருக்கு எந்த உரிமையும் கிடையாது. அவரிடம் போய் எதுவும் கேட்க முடியாது. செக் போடவில்லை என்றால், ஏன் ஐயா போடவில்லை என்று அவரைக் கேட்டுத்தான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படி நிலைமை இருக்கிறது.

அடுத்து ஒரு விவகாரம். அங்கே நாம் போய் உட்காருவது பற்றி. அதை நடுவிலே கொண்டு வந்திருக்க வேண்டியதே இல்லை. அதாவது எங்களைப் போன்றவர்கள் அங்கே போய் உட்கார் வேண்டுமென்றால், அதாவது அவர்களுக்கு சமதையாக உட்கார் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற வந்த நேரத்தில் நேற்று ஆறாம் கட்சியிலிருந்து ஒரு தகவல் வந்தது. நகராட்சிகளில், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே அவர்களுக்கு சமதையாக இந்த லெஜிஸ்லேட்டர் அசெம்பிளி மெம்பர்கள் போய் உட்கார்ந்தால், அவர்கள் ஆளுங்கட்சியினுடைய மெம்பர்களாக இருந்தால் அதிகாரிகளுடைய சலுகையைப் பெறுகிறார்கள். அதனாலே சில தவறுகள் நடக்கும் என்று கூட பதில் வந்தது. அந்த மெம்பர்கள் கீழே உட்காருவதால், மெம்பர்களோடு உட்காருவதனால் அந்தத் தவறுதல் ஏற்படுமா, ஏற்படாதா என்பதை உங்கள் பரிசீலனைக்கு வைக்கிறேன். ஆக மேலே உட்கார்ந்தாலும், கீழே உட்கார்ந்தாலும் அதே தவறுதான். மெம்பர் மாறிப் போவது இல்லை. அதே லெஜிஸ்லேட்டர் மெம்பர்தான் உட்காரப்

1939 பிப்ரவரி 20] [திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

போகிறார். அதிகாரி பக்கத்திலே போய், அதிகாரி கொஞ்சம் மேலே மினிஸ்டரிடம் போய் சொல்லி ஏதாவது பண்ணிவிடுவார் என்ற அந்த மாதிரி பயம் எப்பவும் இருக்கும். எனவே, இவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு பற்றி மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் அந்தச் சூழநிலையிலே இடம் இல்லை, இடம் தேவையில்லை, இவர் அங்கே ஏனப்பா போக வேண்டும், அவர் போகவே தேவையில்லை என்று சொல்லிவிட்டால் ஆயிற்று நல்லது நினைத்துத்தானே, அங்கே போய் இதுவரைக்கும் உட்கார் வில்லை. நடுவிலே ஏற்பட்ட 3 வருஷத்து அனுபவமதான் இது. இரண்டு வருஷம் அல்ல 3 வருஷம் அதிகரிட்டது. இதற்கு முன்னால் இது கிடையாது. வரிசையிலே நான் போய் உட்கார் வில்லை, இந்தக் காரியம் சாதிக்கவில்லையே என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை.

அடுத்தபடியாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சிகள் நடுவிலே பஞ்சாயத்து யூனியன் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை. ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தினாலே 3-ம் இருக்கலாம், 4-ம் இருக்கலாம், 2-ம் இருக்கலாம், ஒன்றுமே இல்லாமல் இருக்கலாம். இந்த டி.டி.சி. மீட்டிங்குக்கு போகிறோம். முனிசிபல் சேர்மனாகப் போய் உட்காருகிறோம் பார்லி மெண்டரி மெம்பர் போய் உட்கார்லாம். சட்டசபை மெம்பர்கள் போய் உட்கார்லாம். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் உட்கார்லாம். ஆனால் பேரூராட்சித் தலைவர் என்று டவுன் பஞ்சாயத்திலே ஒன்று இருக்கிறது டவுன் பஞ்சாயத்து என்றால் இவ்வளவு வருமானம், இவ்வளவு ஜனத்தொகை என்று இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அங்கு போய் உட்காருவதற்கு அதிகாரம் கிடையாது. நங்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களை டி.டி.சி. மீட்டிங் கிலே போய்ச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதேபோல இந்த டவுன் பஞ்சாயத்திற்கு இன்னொரு கஷ்டம் இருக்கிறது. பல சலுகைகளை மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் கொடுக்கிறார்கள். இந்தச் சலுகைகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், டவுன் பஞ்சாயத்துக்கள் அனுபவிக்கின்ற நோத்திலே—ஒரு முக்கியமான கருத்தைச் சொல்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு எீடு கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். அமைச்சர் எதிரே உட்கார்ந்திருக்கிறார்; ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராக இருந்தவர்தான் இப்போது அமைச்சராக இருக்கிறார். பல இடங்களில் நான் கேட்டேன். என்னுடைய டவுன் பஞ்சாயத் திலே ஹரிஜனங்களிடத்திலே கேட்டேன். ஏதாவது முன்னேற்ற

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1989 பிப்ரவரி 20]

ஜாதியாவிவிட்டதா என்று கேட்டேன். அவர்கள் அந்தச் சலுகை எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை, எங்களுக்கு கிடையாது என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசும், மாநில அரசும் விடு கட்டுவதற்குச் சலுகை கொடுக்கிறார்கள் பணம் நிறைய ஒதுக்குகிறார்கள். ஒதுக்கும்போது இரண்டு ஹரிஜனங்கள் இருந்தால் ஒரு கிராமத்திற்கு ஒதுக்குகிறார்கள். இன்னொரு கிராமத்திற்கு ஒதுக்குவதில்லை. சட்டம் எப்படியிருக்கிறது என்றால், டவுன் பஞ்சாயத்தில் இருக்கின்ற ஹரிஜனங்களாக இருந்தால் அவர்களுக்குக் கிடையாது. (மணியடிக்கப்பெற்றது) அந்த மாதிரி டவுன் பஞ்சாயத்தில் பிறந்த ஹரிஜனங்களை டீர்ட் பண்ணுகிறார்கள். ஜாதி வித்தியாசமே பாரக்கக்கூடாது என்ற நிலைமை இருந்தாலும் இன்னும் அது போகவில்லை. ஏழையாக எவன் இருந்தாலும் அவனுக்கு ஒதுக்கினால் கவலையில்லை. ஏழைகள் 95 சதவீதம் இருக்கிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கும் காலத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. எப்படி வித்தியாசம் வருகிறது? டவுனாக இருந்தாலும் சரி, ஊராட்சியாக இருந்தாலும் சரி இரண்டுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இல்லை. அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு வேறு சட்டம், இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு வேறு சட்டம் என்று இருக்கிறது. எனவே விடு கட்டும் திட்டத்தில் அவர்களுக்கு ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அருள்கூர்ந்து சுருக்கி முடியுங்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: தண்ணீர் இல்லை யென்றால், சென்னையாக இருந்தால் என்கே பார்த்தாலும் குரல் கொடுக்கிறோம். கிருஷ்ணாவிலிருந்து வருகிறது, கோதாவரியிலிருந்து வரப்போகிறது, கிராமம் வரைய அப்படியே மேடாக்கி மண்ணையெல்லாம் போட்டு மூடிவிடுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஊராட்சிகளிலே ஏற்கனவே கட்டியிருப்பவை சரியாக வேலை செய்யவில்லை. அந்த புரொட்டக்ட்டு வாட்டர் சப்ளை என்ற நாமதேயமே அந்த ஊராட்சிகளிலே 100-க்கு 98 சதவீதம் சப்ளை சரியாகக் கிடைக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. போய்ப் பார்த்ததில்லை நான் எல்லா ஊராட்சிகளையும் சொல்லவில்லை. என் தொகுதியைப் பற்றி மட்டும் சொல்கிறேன். நான் ஜில்லா பூராவாக போகக் கூடியவன். எங்கெங்கே கஷ்ட நஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று எனக்குத்

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

தெரியும். புரொட்டக்டட் வாட்டர் சப்ளை யாருக்குமே சரியான முறையிலே கிடைக்கவில்லை. இதை சரிசெய்வதற்கு நல்ல முறையிலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த ஊராட்சியினுடைய அடிக்காலத்தை 3 ஆண்டிலிருந்து 5 ஆண்டாக உயர்த்த வேண்டும் என்ற திருத்தத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் ஏற்கனவே வரவேற்றிருக்கிறேன். இப்பொழுது முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். இந்தக் காலங்களை அதிகமாக ஆக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவில் மற்றவை எல்லாம் வரவில்லை.

(முற்பகல் 10-50)

இப்போது பெரும்பகுதி கிராமங்களில் பல்லேறு அடிப்படை யான வசதிகள் அறவே இல்லாமல் மிகவும் அல்லப்படக்கூடிய நிலைமை தமிழகம் பூராவிலும் அநேகமாக இருக்கின்றது என்று உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். அதிலே குறிப்பாக மின் விளக்கு, குடிநீர், கழிவு நீர் அகற்றக்கூடிய காரியங்களில் எல்லாம் எதுவுமே செய்யப்படாமலே இருக்கின்றது. இது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வாக்கு கேட்கப் போகக் கூடிய நேரத்திலே அவர்களுக்கு எல்லாம் இருக்கிற ஒரு அனுபவம் ஆகும். இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் ஏற்கனவே எல்லோருக்கும் தெரியும்.

நிதி வசதி மிக மிகப் போதாத ஒரு நிலையும், அதேமாதிரி நீங்களே தெரிவிக்கிறமாதிரி, மாநில மற்றும் மைய அரசின் வளர்ச்சி மற்றும் வறுமைத் தணிப்புக்கான பல்வேறு திட்டங்கள் ஊராட்சிகள் மூலமாக நிறைவேற்றப்படக்கூடிய காலத்தில், அதிகாரங்கள் பூராவும் அங்கங்கு உள்ள, நம்முடைய மாண்புமிகு தீட்சிதர் கூறியது மாதிரி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு இல்லாமல், அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு எல்லா மட்டத்திலும் அதிகாரங்கள் அதிகரித்ததன் காரணமாக இவர்கள் வெறும் பொம்மைகளாகத் தான் அங்கே உட்கார்ந்து இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அதை மாற்றக்கூடிய முறையிலே, அதற்கு வேண்டிய சரியான திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து, அதற்குண்டான எம்ப்ளாகைச் செய்யவேண்டும்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1989 பிப்ரவரி 30]

இன்னொன்று. இதிலே வீக்கர் செக்ஷன் பெண்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே அந்தப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் ஒரு ஊராட்சியோ அல்லது ஒன்றியமோ இருந்தால், அப்படிப்பட்ட இடங்களில் அந்தப் பிரதிநிதிகளுக்கு அரசாங்கம் நியமிப்பதற்குப் பதிலாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ச. நியது மாதிரி கோ-ஆப்ட் செய்துகொள்ளலாம். அங்கே உள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து அவர்கள் யாரைப் பிரேரேபிக்கிறார்களோ—பெரும் பான்மை வாக்குகளின் மூலமாக கோ-ஆப்ட் செய்யக்கூடிய ஒரு முறை இருக்கவேண்டியது அவசியம்தான். அந்த முறையிலே சட்டங்களைத் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இப்போது மின் விளக்கு சம்பந்தப்பட்டமட்டில் மின் இலாகாவா, ஊராட்சியா, ஊராட்சி ஒன்றியமா என்று ஏதப்பட்ட தகராறுகள் இருந்துகொண்டு வருகின்றன.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லா ஒன்றியங்களிலேயும், ஆதி திராவிடர், பெண்கள் கோ-ஆப்ட் செய்யப்பட்டுள்ளனர். அதைத் தவிர்த்துத்தான் மேற்கொண்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கொண்டு, முந்தைய அரசு நியமனம் செய்து, பெருந்தலைவர்கள் பல பேருக்குத் தொல்லை கொடுத்தது என்பதை உங்கன் மூலமாக இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே மூன்று ஆண்டுகளாகக் குறைக்கப்பட்டபோது, இந்த அவையிலே எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எதிர்த்திருக்கிறார்கள், ஐந்தாண்டிதான் இருக்க வேண்டுமென்று. அதேமாதிரி, இன்றைக்கு மின்சார இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் லைட் போடுவது மின்சார இலாகாவா, பஞ்சாயத்து ஒன்றியமா என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே தகராறுகள் இருந்துகொண்டு வருகின்றன. பல்வேறு இடங்களில் பல்புகளை வாங்கிப் போடக் கூட பணம் இல்லாமல், லைட் எரியாமல் இருக்கிறது. அதவே தான், மின்சார இலாகாவே லைட்டுக்களைப் போட்டு முன்னால் இருந்தபடி ஒரு லைட்டிற்கு இவ்வளவு தொகை என்று சொல்லக் கூடிய முறையிலே வசூல் செய்துகொள்வது சரியாக இருக்குமா என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அதேமாதிரி, வீடு கட்டுகிற திட்டங்களிலே, இப்போதெல்லாம் மண் வைத்துக் கட்டப்படுகின்றன. நீண்ட நாட்கள் அது இருக்க முடியாது. காரணம், பணம் குறைவாக இருப்பதால், 6,000 ரூபாய்க்குள்ளே இன்றைக்கு மதிப்பீடு தயார் செய்ய முடிய வில்லை. ஏற்கெனவே நம்முடைய இந்த அரசு புதிதாகச் சொல்லி யிருக்கிறது, பழைய மாதிரியான வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் என்று. அந்த ஏற்பாடு செய்வதோடு, இன்றைக்கு நிதியாதாரங் களைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த காலத்தில் பல்வேறு நிதிப் பற்றாக்குறையினால் செய்யாத அந்தக் குறைகளைப் போக்கக் கூடிய முறையிலே பல திருத்தங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கூறி, இந்தத் திருத்தத்தை வரவேற்று அபார்கின்றேன், வணக்கம்.

திரு. பி. என். வல்லரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வல்லரசு அவர்கள் இதிலே பேசுவதானால், மேலவைத் தீர்மானத்தில் பேசுகிற வாய்ப்பை அவர் இழக்கக்கூடும். எதில் பேசுகிறீர்கள்?

திரு. பி. என். வல்லரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் மக்களுடைய பிரதிநிதி என்ற காரணத்தினால்

திரு. வே. தங்கபரண்டியன்: தலைவர் அவர்களே இந்த ஊர் ளாட்சி மன்றங்களுடைய சட்ட முன்வடிவில், ஒன்றியங்களுடைய பெருந்தலைவர்களுடைய பதவி, நகர்மன்றங்களுடைய தலைவர் களுடைய பதவியை நீட்டிக்கிறபோது, மூன்றாண்டு ஐந்தாண்டு ஆகிற இந்தத் தருணத்தில் பல்வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களு டைய தலைவர்கள் பதவி காலியாக இருக்கின்றது. குறிப்பாக, அருப்புக்கோட்டைத் தொகுதியில், ஒன்றியத்தினுடைய பெருந் தலைவர் இல்லாமலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட இடங்களுக்கு இடைத் தேர்தல் நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது ஆக்கப் பூர்வமான சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவருமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1989 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்க பாண்டியன் அவர்கள் இங்கே கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, தேர்தல் நடத்தப்படாமல் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் இடைத் தேர்தல் நடத்துவதைப்பற்றி இந்த அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. பி. என். வல்லரசு: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய அலுவலகத்திலும், இதுவரை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கென்று தனி அறை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தப் புதிய சட்ட முன் வடிவின்படி அப்படி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் புதிய அறை ஒதுக்கப்படுமா? இதுபோன்று, இன்றையதினம் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் உட்காருகிற இடத்திலேயே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உட்காரும் நிலையை மாற்றி அவர்களுக்கும், நமக்கும் வித்தியாசப்படுத்துகின்ற அளவில்—ஏனென்றால் சட்டப்படி நாங்கள் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் அல்ல—பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் உட்காருகின்ற இடத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உட்காருவது முறையும் அல்ல. எனவே, அதை வித்தியாசப்படுத்தி, வேறு முறையில் முறைப்படுத்தி அங்கே உட்காருகின்ற நிலையை அரசு ஏற்படுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றங்கள், பேரூராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் இவைகளின் தலைவர்கள், உறுப்பினர்களுடைய பதவிக் காலத்தை 3 ஆண்டிலிருந்து 5 ஆண்டுகளாக உயர்த்தக்கூடிய இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மீது இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த அ.இ.அ.தி.மு.க. (ஜெ.) அணியைத் தவிர ஏனைய அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் இதனை வரவேற்றும், ஆதரித்தும் பேசியிருக்கிறார்கள். அதேநேரத்தில் இங்கு நம்முடைய தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைக்கு முன்தினம் பல்வேறு சலுகைகளை, அதிகார வரம்புகளை இந்த உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அறிவித்து இங்கு வரவேற்றுப் பேசி ஊராட்சி அமைப்புகளுக்கு நிதி ஆதாரத்தைப் பெருக்குவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்ற அந்த வேண்டுகோளை இங்கு விடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கும் இப்போது நம்

1989 பிப்ரவரி 20] [திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கு பதில் சொல்லுகின்ற போது அந்தக் கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு நடைமுறை நிதி ஆதாரத்தைப் பெருக்குவதற்கு உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு வழிவகை காணப்படும் என்றும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்த மாநிலத்தில் 12,616 ஊராட்சி மன்றங்களும், 645 பேரூராட்சி மன்றங்களும், 382 ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இப்போது இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு 1986 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் நடைபெற்றபோது பதவிக் காலம் 3 ஆண்டுகள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதாவது 1988 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சி, பஞ்சாயத்துக்கள் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டபோது 5 ஆண்டுகள் என்றதான் அந்தச் சட்டத்திலே வழிவகை காணப்பட்டிருந்தது. அதற்குப் பின்னால் முன்பு இருந்த ஆட்சி 1985 ஆம் ஆண்டு 4 ஆண்டுகளாக அதைக் குறைத்தார்கள். பிறகு 1986 ஆம் ஆண்டு பதவிக் காலத்தை 3 ஆண்டுகளாக குறைத்து அறிவித்தார்கள். ஆனால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் பொறுப்பை ஏற்றதும், அது ஊராட்சி மன்றங்களாக இருந்தாலும், பேரூராட்சி மன்றங்களாக இருந்தாலும், ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களாக இருந்தாலும் சட்ட விளக்கங்களைப் பெற்று அவர்கள் பணி தொடங்குவதற்கு கொஞ்ச காலம் நிச்சயமாகத் தேவைப்படும் அதேநேரத்திலே முன்பிருந்த ஆட்சி அதிகாரங்கள் பறிக்கப்பட்ட நிலையில், இந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல கிராமங்களில் சாலை வசதிகள், குடிநீர் வசதிகள், சுகாதார வசதிகள், மின்சார வசதிகள், இவைகளெல்லாம் மக்கள் தேவைக்கேற்ப இல்லாவிட்டாலும் முடிந்த அளவிற்கு செய்வதற்கான வாய்ப்பு இல்லாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டு அதனாலே, மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்த உள்ளாட்சி அமைப்புகளிலே தலைவர்களாக வந்தவர்கள் இந்த அரசுக்கு கோரிக்கைகள் வைத்தார்கள். அது மட்டுமல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தல் நேரத்தில் நாட்டு மக்களுக்கு தங்களுடைய கொள்கையாக பிரகடனப்படுத்தியது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றால் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு இருக்கின்ற பதவிக் காலத்தை மூன்று ஆண்டிலிருந்து 5 ஆண்டுகளாக உயர்த்தித் தருவோம் என்று திட்டவட்டமாக, தமிழினத் தலைவர், தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அந்தக் கருத்தினை நாட்டு

[திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்] [1989 பிப்ரவரி 20]

மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டுதான் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடம் ஆட்சிப் பொறுப்பினைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரியப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அடிப்படையிலேயே, தேர்தல் நேரத்திலே சொன்ன வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும் முகத்தான் இன்று இந்தப் பதவிக் காலத்தை, மக்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப செய்யப்படுகிறதே தவிர, இது ஆட்சியிலே அமர்ந்தவுடன் எதோ ஒரு உள்நோக்கத்தை இந்த ஆட்சி வைத்துக்கொண்டு, இந்தப் பதவி நீட்டிப்பு செய்யப் படவில்லை என்பதை நான் இங்கே தெரியப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

இங்கு, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திலே இப்பொழுது மூன்று ஆண்டுக் காலம் என்று இருப்பதைத்தான் 5 ஆண்டுகளாக நாம் உயர்த்தியிருக்கின்றோம். 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தில் ஊராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள் மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றங்களின் உறுப்பினர்கள் பதவிக் காலத்தை 3 ஆண்டிலிருந்து 5 ஆண்டுகளாக, நாம் உயர்த்தியிருக்கின்றோம். 1989 ஆவது ஆண்டு மாசு மாதத்தோடு முடிவதை மேலும் நீடித்து 1991 வரை நீட்டிக்க இந்த அவையினுடைய அனுமதி கோரப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே, அ.தி.மு.க.வினுடைய 'ஜே' அணியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் சுட்பிரமணியம் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இப்போது பதவிக்காலம் முடிந்தவுடன் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு தேர்தல் நடந்தால் தி.மு.க. வெற்றி பெற வாய்ப்பு இருக்காது என்று கருதி இப்பொழுது பதவிக் காலத்தையெல்லாம் நீட்டிப்பதாகச் சொன்னார். அவருடைய கருத்துக்களுக்கும் இடையிலே எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் எழுப்பிய வினாக்களுக்கும் இங்கு நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விளக்கமான தக்க பதிலைத் தந்தார்கள்.

ஒன்றை நான் இங்கே தெளிவுபடுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1980 ஆவது ஆண்டு 18 வயது உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் ஓட்டுரிமை வழங்கப்படும் என்று ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டு, அந்த அடிப்படையிலேயே உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு தேர்தல் நடத்தப் பெற்றது. ஆனால், சென்னை, கோவை, மதுரை போன்ற மாநகராட்சிகளுக்கு 18 வயது உரியவர்களுக்கு அப்பொழுதே இந்த வாக்குரிமை அளிப்பதற்கு வாக்காளர் பட்டியல் தயார் செய்து

1959 பிப்ரவரி 20] [திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்]

தேர்தல் நடத்த முன்வராததற்கு என்ன காரணம்? நகரங்களிலே இருக்கின்ற மக்கள் நிச்சயமாக அ.தி.மு.க.-வை தோற்கடித்து விடுவார்கள் என்ற அச்சத்தின் காரணத்தினாலேதான் இந்த மாநகராட்சிகளுடைய தேர்தலை நடத்தாமல் 1980 ஆவது ஆண்டு இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின் அடிப்படையிலே வாக்காளர் பட்டியல்கூட தயாரிக்காமல் அவர்கள் விட்டுவிட்டார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதையெல்லாம்கூட, நாங்கள் இப்பொழுது குற்றமாகச் சொல்லாமல், தேர்தலை இந்த மாநகராட்சிகளுக்கு நடத்த வேண்டும் என்று விரைவாக நடவடிக்கை எடுப்பதும் இந்த உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு பதவி நீட்டிப்பு செய்வதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே நாட்டு மக்களுக்கு நாங்கள் என்ன வாக்குறுதிகளைத் தந்தோமோ அந்த வாக்குறுதிகளைத்தான் இந்த அரசு நிறைவேற்றுகிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: தலைவரவர்களே . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அவர் பேசியபிறகும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் இடையில் சொல்ல வேண்டுமா?

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்கிறபொழுது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களெல்லாம் திருப்பித் தரப்படும் என்று சொன்னதும் சேர்த்து அமலுக்கு வரும் என்று சொன்னார்கள். அதிலே ஒரு சந்தேகம். அதாவது, ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே இருக்கிற ஆசிரியர் பெருமக்கள், ஏற்கனவே அரசுத் துறையால் நியமிக்கப்படவும், மாறுதல் செய்யப்படவும் அரசுத் துறைக்கு அதிகாரம் இருந்தது. இப்பொழுது நீங்கள் உள்ளாட்சி அமைப்புக்குத் தருகிறோம் என்கிறபொழுது, அது கூடாது என்று ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்துவோம் என்று வெளியே எல்லாப் பிரிவின் சார்பிலேயும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த டிரான்ஸ்பர் அதிகாரம் ஒன்றியத்தினுடைய பெருந்தலைவருக்கு இருக்குமா அல்லது முன்பிருந்ததைப்போல கல்வித்துறை

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 பிப்ரவரி 20]

அதிகாரிக்கு இருக்குமா? ஏனென்றால் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சட்டமன்றத்திலே அறிவிக்கிறபோழுது அந்த அதிகாரம், ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு விடப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பத்திரிகையிலே அந்த ஆசிரியர்களுடைய போராட்டங்கள் பற்றி வந்ததற்குப் பின்னால், கேள்வி கேட்டபோது . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மிக மிகத் தவறான ஒரு கருத்தை எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் சொல்கிறார். அன்றைக்கு அளையில் அறிவிக்கப்படும்போழுதே ஆசிரியர்களைப் பொறுத்து அவர்கள் அரசு ஊழியர்களாகவே கருதப்படுவார்கள் என்று சொன்னேன். அரசு ஊழியர்களாகக் கருதப்படுவார்கள் என்று சொன்னாலே, அதற்குப் பொருள், அவர்களை இடமாற்றம் செய்கின்ற அந்த அதிகாரங்களெல்லாம் ஒன்றியங்களுக்கு இல்லை என்பதுதான் பொருள்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பிறகு ஆசிரியர்கள் ஆரம்பப் பள்ளி வரை, ஒன்றியத்திற்கு வருகிறது என்ற பிரச்சினையே அதிலே வரவில்லையே. ஏனென்றால், கட்டிடம் கட்டுகின்ற அதிகாரம், ஏற்கனவே ஆரம்பப் பள்ளிக்கான கட்டிடத்தை, ஊராட்சியிலிருந்து கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள்தான் அறிவித்தபோழுது அப்படி அறிவித்தார்கள். இப்போழுது மாற்றிக்கொண்டார். அதிலே மகிழ்ச்சி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்போழுது நான் உரிமைப் பிரச்சினையானது கொண்டு வர வேண்டும், அவர் மேலே, வேறு என்ன? இப்படி அறிவிக்கவே இல்லை என்று சொல்லும் பொழுது, அப்படித்தான் அறிவித்தார் என்று சொன்னால், என்ன செய்வது? பத்திரிகையிலே ஏதாவது வர வேண்டுமென்பதற்காகப் பேசக்கூடாது. நான் அன்றைக்குத் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். கல்னியைப் பொறுத்தவரையில் அதைக் கண்காணிக்கின்ற, மேற்பார்வை இடுகின்ற அந்த அதிகாரங்களெல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கு வழங்கப்படும் என்று கூறிவிட்டு, ஆனாலும் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்து அவர்கள் அரசு ஊழியர்களாகவே கருதப்படுவார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதுகுறித்து மீண்டும் என்னிடத்திலே

1989 பிப்ரவரி 20] [மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆசிரியர்கள் சார்பாக வந்துள்ள செய்திகளை வைத்து திருபர்கள் கேட்டபொழுதும் அதற்கு விளக்கம் அளித்திருக்கிறேன். சரியாக விளக்கம் அளித்திருக்கிறேன். அதைத்தான் பத்திரிகைகளிலே அன்று பார்த்திருக்கக்கூடும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதலமைச்சருடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு இதுவே போதும் என்று கருதுகிறேன். அருள் கூர்ந்து அடுத்த செய்திக்குப் போகுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதையே திருப்பித் திருப்பிப் பேசிக்கொண்டிருந்தால் அது வளர்ந்துகொண்டு போய்க்கொண்டிருக்கும்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பத்திரிகையிலே வர வேண்டும் என்பதற்காகப் பேசவில்லை. இங்கே நடக்கிற எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் பத்திரிகையிலே வருவதுகூட நல்லதுதான். அதற்காக நான் பேசவில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்தபொழுது, ஆரம்பப் பள்ளி வரை உள்ள ஆசிரியர்கள் ஏற்கனவே இருந்ததை மாற்றி, ஆகவே ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு அந்த அதிகாரம் வழங்கப்படும் என்றார்கள். அது தொடர்ச்சியாக உறிவித்ததை, நீங்கள் சொன்னதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அரசு ஊழியர்களாக இருப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் என்று நான் குறிப்பிட்டே இல்லை. வேளாண்மை, கல்வி என்ற அந்தத் துறைகளைப்பற்றித்தான் குறிப்பிட்டேன். அப்படித் குறிப்பிடும்பொழுது, ஓரக்கிரதையாக, ஆனாலும் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் அரசு ஊழியர்களாகக் கருதப்படுவார்கள் என்று அன்றைக்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் இப்பொழுது திருத்திக்கொண்டால் அதை வரவேற்கிறேன் என்றார்கள். ஏற்கனவே அது முதலமைச்சர் அளித்த விளக்கம்தான். எனவே, அதை அவைக் குறிப்பிடிலேயிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வேண்டியதில்லை அது. பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்] [1989 பிப்ரவரி 2]

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 3/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுலாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 6 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

(முற்பகல் 11-10)

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. அறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 3/1989) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

7. அரசினர் தனிக் தீர்மானம்.

தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவையைத் தோற்றுவித்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :